

מוסף בית משיח לחג הפסח
על פסגת שאיפותיו של התמים החב"די

ה'קבוצה'

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

ב"ה

אנחנו נשמור לכם על הילדים.

סניפים ברחבי הארץ

עם נכרת השחקנים
של ערוץ אָלף, הפנאי
נהיה חינוכי פי אָלף.

השיעמום הופך לזמן איכות חסידי,
ההורים רגועים, והילדים נהנים
משלל סרטים סוחפים וערכיים.

ליצור: חיים ורעם 2017

בלעדו למצטרפים חדשים*:
משחק משפחתי חדש
ויקרתי לחג הפסח
בשווי 150₪

חבילה מורחבת:
מנוי חודשי
למגזין 'במחנה'

אלפי סרטים
מרתקים,
איכותיים וחסידיים

מדור מורחב לכנות,
חוגי העשרה אקטיביים
וסדרות לגיל הרך

סדרות
וסרטים חדשים
מידי שבוע

TH770.CO.IL/ALEF

הצטרפו כעת

יחי אדונו מורנו ורבינו
מלך המשיח לעולם ועד

46

ששה חודשים בלויבאוויטש
צוהר מואר לשנה במחיצת הרבי
מלך המשיח שליט"א ב-770,
מיומנו האישי של אחד מתלמידי
הקבוצה. לחוות ולהתחבר לבית
חיינו

קבוצה של 'מעשה ניסים'
סיפור לחג הפסח (עמוד 58)

לנסוע נכון, להתכונן נכון

כיצד תגיעו אתם ובנכם מוכנים
לקבוצה - מגוון טורים מרתקים
מפי רבנים, משפיעים ואנשי
מקצוע

**לפיכך אנחנו
חייבים להודות**
הרב שניאור חביב,
הורה לבחור בקבוצה
(עמוד 10)

**הורים, אל תעזבו
אותו ב770**
ר' אביגדור צייטלין,
פסיכולוג (עמוד 62)

התוכן

הביאני המלך חרריו
לקט שיחות מרתק (עמוד 7)

12

מוכרחים להעביר שנה לצד הרבי
הגאון הרב שנ"ז לבקובסקי ראש ישיבת תות"ל
המרכזית - 770 מספר על שנות הבראשית
של הקבוצה, משתף בהוראות מיוחדות מכלי
ראשון, ומתווה את דרך המלך לשנה של
התקשרות לרבי

24

שבתי בבית ה'
הצצה ליושבי בית רבינו בדורות עברו, לרגל
מאה ותשעים שנה לייסוד הישיבה הראשונה
בלויבאוויטש על ידי אדמו"ר הצמח-צדק

32

אורות דקבוצה בכלים דבית חסידי
הגאון הרב חיים שלמה דיסקין בשיחה מרתקת
עם הרב מנחם קעניג, על קבוצה והמשכחה
בחיים חסידיים ובעלי משמעות

פתח דבר

"קבוצה". מושג כה מוכר בעגה החבדלית, ובאופן מעורר התפעלות – לא נדוש לעולם. ניתן לומר שחסידי דור השביעי סובבים סביבו מנער ועד זקן. 'קבוצה' זו מילה המעוררת רגשות עזים בלב כל תמים. מאז היותו נער צעיר, ואף בהיותו כילד – דיברו עימו על כך שבעזרת ה' הוא יהיה ב"קבוצה עם הרבי".

רגש הציפיה, בווער בכל שנותיו בישיבה, וביחוד בהיותו בשנה שלפני ה'קבוצה', בה הוא מתכוון היטב לשנה השלמה בה יזכה לשהות במחיצתו של כ"ק אד"ש מה"מ.

הנך יכול לשמוע חסיד צחור זקן מתרפק בערגה על ה'קבוצה' שלו; בהטעימו כי גם עתה, לא כהתה עינה ולא נס ליחה וטעמה של 'השנה שלו'. מולו – מחרה מחזיק אחריו – ילד שעוד טרם עטה על פניו חתימת שפם, קורא בקול ילדותי, תמים משהו: ה'קבוצה' שלי תהיה בשנת פ"ט – אבל אני כבר 'עושה הכנה' – למדתי יותר ממחצית י"ב הפרקים הראשונים בתניא. ובתוך קבוצת תמימים החיים את שנתם הטובה עלי אדמות – 'קבוצה' אצל הרבי שליט"א.

רבים מקרב התמימים אינם יודעים כי תופעה זו – בה נוסעת מדי שנה קבוצה המכילה את בוגרי ה'ישיבות גדולות' באה"ק ללמוד, להתפלל, להתוועד ו'לחיות' לאורך מעגל ה'שנה תמימה' ב-770 – 'עלתה במחשבה' כבר בשנת תשי"א, והרבי אף החל לפעול למימושה:

באגרת ששיגר הרבי בא' סיון תשי"א אל הרש"י ז"ל, ואשר מתפרסמת כאן **לראשונה** – מזכיר הרבי את פגישתו עם שר הפנים מר משה שפירא, וכותב: "בתוך הדברים שאלתי גם כן בענין היתר יציאה לאלו התלמידים שרוצים לנסוע לכאן ללמוד בישיבת תומכי תמימים, ואמר שבקשו ממנו על דבר עשרה בחורים, וככה יעשה גם להבא, והבנתי ממנו גם כן - אף שלא אמר זה - שהמספר הזה לאו בדוקא".

מסיבות שונות היוזמה לא התקדמה במימדים רחבים, עד שהגיעה 'אתערותא דלתתא' מצד תלמידי התמימים באה"ק, והיא זו שעוררה שוב 'אתערותא דלעילא' מצד הרבי, אשר מלבד קורת הרוח העצומה שגרמה לו יוזמת התמימים, הפעיל את כל הנוגעים בדבר כדי לדאוג להקמת ה'קבוצה' בה יהיו התמימים שנה שלימה – בד' אמותיו הק', ולמילוי מחסורם בגשמיות וברוחניות. עסקנים ורבנים, לצד חברי כנסת, אנשי ממשל, קונסולים ונושאים דרגים בכירים בצבא הגנה לישראל נתונים היו בקשר הדוק עם מזכירות הרבי בכדי למלאות את רצונו של הרמטכ"ל הגדול מכולם – על הצד הטוב ביותר.

דומה כי אין צורך להאריך בדברים על אודות סגולתה והשפעתה של שנת ה'קבוצה' על תלמידי התמימים, המתנתקים מבתיהם למשך שנה שלמה, ומסתובבים בהדרת קודש בחצרות קדשנו, בצילא דמהימנותא.

וכך כותב הרבי עצמו על מעלת שהות התמימים בבית חיינו: "בחורים שמשאת נפשם היא לבוא ללמוד תורה כאן משך זמן, ואשר משוכנעים הם כי כאן יעשו חיל בלימודם והשקפת עולמם וכולי. וידוע הכלל שהצלחה בלימוד גדולה יותר אם הוא במקום שליבו חפץ.

עוד זאת, שההדרה שתלמידי מקבלים כאן, היא בהדגשה להכיר ולהוקיר האחריות המוטלת עליהם לנצל כוחותיהם לטובת הרבים, אם בשדה החינוך או בתור מנהיגים בקהילות בישראל, ובהדגשה יתרה שבתום תקופת לימודם וחניכותם ישובו למקומם. ולמעשה, כל התלמידים מסוג שבאו לכאן מאה"ק ת"ו שבו לאה"ק ת"ו אחרי גומרם חוק לימודם, והיותם כאן הביאה ברכה לא רק להם, כי אם גם לאה"ק ת"ו".

...לאור האמור, דעתי ברורה שכשרואים שיש בחורים יושבי אוהל חדורים שאיפה רצינית לשקוד על התורה, ומאמינים הם שכאן יעשו חיל בלימודם ובחניכותם. . וכאמור, התועלת שבזה היא לא רק להם אלא לטובת העם כולו ולאה"ק ת"ו בפרט". (נדפס באגרות קודש כרך כו ט'תתכח),

אנו תקווה כי בקרוב ממש, יזכו התלמידים כולם להעלות יחד עם בית חיינו, בית רבינו שבבבל, לארצנו הקדושה ביחד עם בית המקדש השלישי.

לא מתחתנים. לומדים. ואז מתחתנים!

מרגיש מוכן? מרגיש שאתה מבין מה הם חיי הנישואין? גם אם אתה מרגיש בטוח עכשיו, החיים יכולים להיות בלתי צפויים, וייתכנו אתגרים זוגיים בהמשך הדרך.

דרך הבית מעניק לך בסיס איתן לחיי זוגיות מאושרים. באמצעות קורסים מקצועיים תלמד על ההכנה הראויה לתקופת השידוכים, התנהלות במהלך הפגישות, כמו גם שלל מיומנויות תקשורת ופתרון בעיות וקונפליקטים זוגיים אחרי החתונה כדי שתדע לנווט בכל מצב מאתגר שעלול להתעורר!

למצטרפים עד ר"ח סיוון 5% הנחה על קורס 'שידוכים!' הקורס כולל <

01

קורס דיגיטלי 50 פרקים ממוקדים ופרקטיים

02

חברת למסע עצמי שתלווה אותך במהלך תקופת השידוכים

03

לינוי טלפוני מקצועי ליווי 8 שיחות לאורך תהליך השידוך

04

מיוחד בקורס לבנות: סדנה מקצועית בנושא שפת גוף | סדנה מקצועית בנושא סטילינג אישי

השאירו פרטים ונחזור אליכם <

derechhabayit.com

079 - 5759912

המפתח לחיים שלמים

הביאני המלך חדריו

לקט התייחסויות
ושיחות קודש
מהרבי מלך המשיח
שליט"א בנוגע
לשנת הקבוצה

זכה דורנו וזכו תלמידי התמימים למתנה הנפלאה ושמה 'שנת הקבוצה'. רעיון שהחל באתערותא דלתתא, המשיך בשפע עצום של אתערותא דלעילא, והפך לאחת מאבני היסוד בדור השביעי. אין תמים ששנה זו לא חרותה על לוח ליבו כתקופה מוארת, מעמד ומצב נעלה שמעצים את תמצית ההתקשרות בין רבי לחסיד.

מרגע שהחלה הנסיעה ל'שנה תמימה' אצל הרבי, החלה מסכת גילויים נפלאה ועמה שלל התבטאויות, מענות ושיחות קודש אודות שנה מיוחדת זו. בשורות להלן הבאנו לקט קצר מדברי קודשו - אגרות ושיחות קודש, וגם כמה סיפורים, סביב השנה החשובה בה זוכים להמצא 'אנא ומלכא בלחודוה'.

ולהנהלת הישיבות הורה דרך המזכירות, שבאם לא יסדרו את הענין - שכל אחד מחברי ההנהלה יגיש כתב התפטרות!

(מפי ר' מ"מ שיחי' גרונר)

עכשיו לנסוע!?

א' הת' ששהה ב-770 במסגרת ה'קבוצה'- והיה מקבל מהוריו טלפונים ומכתבים אין

הנהלת הישיבה יסדרו את הענין

בשנת ה'תשד"מ הודיעו לתלמידי הקבוצה שהם צריכים לחזור אחר ג' חודשים, היות שצה"ל ביטל את ההיתרים למשך שנה שלימה, והנהלת הישיבה בארץ הקודש לא עשתה מספיק מאמצים לסדר את הענין. כשהודיעו על כך הבחורים לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, ענה הרבי: "אזכיר עה"צ".

בשורות הבאות עומד הרבי על העובדה שאפילו שר הביטחון הבין את חשיבות נסיעת התמימים לבית חיינו, וממילא לא שייך שבישיבה יעכבו את בואם בתאונות שונות

“...שלחו אלי משם עם “שטורעם” היתכן שלאחר שכבר פעלו את כל הענינים, ולבסוף קבלו את ההיתרי-יציאה, הרי כשמגיעה השעה שצריך לענות תשובה מכאן, אומרים - לא! הוא אינו רוצה! אי אפשר לקבלו! שבין כל האנשים כאן אף אחד אינו עושה כלום. ישנם חמישים איש עם כל ה”אביזרייהו” (מיט די גאנצע אביזרייהו), וכשמגיעה השעה לעשות איזה דבר, אינם עושים זאת וזורקים את כל האשמה על אדם אחד, וחושבים שזהו חשבון צדק.

מה שהוא טוען שהוא כלל אינו בעל הבית על זה, באמת אינך בעל הבית, אבל האם מחית?!? עונה הוא שלא - שלא מחה כלל, וכך זה נשאר.

ספור, החוזרים ומבקשים ותובעים ממנו לחזור ארצה, ומיד! בצר לו פנה אל הרבי מלך המשיח שליט”א והתנה את צרתו זו, הוריו מתגעגעים אליו ורוצים לראותו. הרבי חיך ואמר: “כתוב לביתך שהבקשה להחזירך הביתה אינה מובנת, שהרי ישנם אנשים, המוציאים סכום גדול של ממון, במיוחד כדי להגיע לכאן לקראת חודש תשרי, והם רוצים שתחזור? (און דאָ זאָל מען צוריק פאָרן?).” הבטח להם שאי”ה תחזור יחד עם כל חבריך, מיד לאחר חודש החגים.”

(בסוד שיח ח”ב)

“אם משה דיין נתן היתר יציאה” ... מותר לקבל את הבחור”

אחד המכשולים העיקריים שעמד בפני תלמידי הקבוצה עוד מראשיתה היה השגת ‘היתר יציאה’ מהצבא. באותן שנים בחור בגילאי גיוס לא היה יכול לצאת מארץ ישראל ללא קבלת היתר.

”חדא מינייהו כתרי מינן”, שזהו ע”ד הלוחות האחרונות שהיו גם כפליים לתושיה (שזה קשור עם יוהכ”פ שמדובר בפרשתינו). שיהיה באופן של כפליים לתושיה, וילמדו בהתמדה ושקידה נגלה וחסידות וכו’.

(משיחת ש”פ אחרי, שבת הגדול ה’תשכ”ז – הנחה בלתי מוגה)

מגיע להם יישר כח!

הרבי מסביר כי פעולתם של תלמידי הקבוצה בנסיעתם לבית חיינו אינה רק כלפי עצמם, יש להם אף השפעה על אלה אשר רואים אותם ומתפעלים מהמאמץ של הבחור למען לימוד התורה

”...וממילא מגיע להם יישר כח, הן מצד עצמם גופא שכתתו רגליהם ללמוד תורה, במיוחד כאשר יש לכך השפעה גם על הזולת, כאשר הזולת רואה שהלה כתת רגליו כדי ללמוד תורה ואף לווה לצורך הוצאות הנסיעה - אשר ”עבד לווה לאיש מלווה”. הכל כדי ללמוד תורה, בוודאי שהדבר פועל עליו, ביודעו שעליו לא מוטלות בעיות של הלוואות וכו’, וצריך רק שימסור רצונו ללמוד תורה, וודאי שהשני גם יעשה כך. עד שהדברים פועלים גם על אותם שכבר אינם מצויים בין כותלי הישיבה, ששכנעו עצמם כי אינם צריכים להגיע לזה וכביכול הם נעלים מזה, אף שגם הם חייבים בקביעות עיתים לתורה של (לכל הפחות) ”פרק אחד שחרית ופרק אחד ערבית”. . . . עד שפועלים על הזולת שיעשה בדיוק כפי שהוא עצמו עושה, ואז ”זכה, וזיכה את הרבים” ופועל הוא גם הזולת שלא יסתפק במה שהוא עצמו לומד, אלא שיפעל שגם השני ילמד”.

(משיחת ש”פ צו, שבת הגדול ה’תשכ”ט)

”בטח יכנסו מיד לסדר הלימודים”

מענה על ההודעה שבאו תלמידי הקבוצה מארה”ק:
ויהא בשעטו”מ בכל - ואזכירם עה”צ להנ”ל ולכוח”ט.

טוענים שאין איפה לישון, אין כסף לתת להם לאכול, שמעו מעשה! (“איר הערט א מעשה!”) בכל ניו-יורק אין מקום לישון! בכל ניו-יורק אין כסף לקנות את הפרוסת לחם שנותנים לאכול! זה לא יותר מכך שהם אינם רוצים לעשות כלום בנוגע לזה, אזי במילא אומרים תירוצים. וזה אינו עניין שצריך להתדיין עם בשר ודם, איתי או עם אחר, זה צריך להתדיין עם מייסדי הישיבה! . . . צריכים לדעת לבד שאם משה דיין נתן היתר יציאה ונתן לנסוע - מותר לקבל את הבחור! פשוט בלשון גסה ב”אותיות אמסטרדם” (“אין אמסטערדאמע אותיות”)...

(משיחת ש”פ שמיני כ”ז אדר ה’תש”ל – הנחה בלתי מוגה)

”באופן של כפליים לתושיה, וילמדו בהתמדה ושקידה...”

כמה פעמים עמד הרבי מלך המשיח שליט”א על הסיבה וההיתר שבשלהם מותר לצאת מארץ הקודש - באם יוצאים לצורך הוספה בלימוד התורה. בקטע הבא מברך הרבי את תלמידי הקבוצה החדשה שיצליחו בלימודם ומעניק להם מברכותיו המאליפות

בנוגע לפועל אצל התלמידים שהגיעו צריך להיות הענין של לימוד התורה, הן נגלה דתורה והן פנימיות התורה, וזה יביא לקיום המצוות, וכ”ו צריך להיות מתוך עבודת התפלה, כמבואר בלקו”ת שהענין של עבודת התפלה הוא חוט השדרה שמחבר את הרמ”ח אברים ושס”ה גידים, ז.א. שרמ”ח מצוות עשה ושס”ה מצוות לא תעשה יהיו כדבעי. שיאמרו כולם לחיים, ומתוך שמחה, וכעת עוד הפעם יקבלו על עצמם את כל הענינים, של ”דעתו לחזור”, ושבהם ישאר הענין של ”ארץ אשר עיני הוי’ אלקין בה מראשית השנה וגו’”, ולימוד התורה יהיה בחיות, הן לימוד הנגלה והן לימוד מאור שבתורה וזהו פנימיות התורה, עד שהלימוד יביא לידי מעשה, קיום המצוות בהידור. וזה יהיה באופן של כפליים לתושיה, כפי שהגמרא אומרת שיהודי ארץ-ישראל (”א ארץ ישראל דיקער איד”) שבא לבבל -

אין כוונתי לומר מוסר, ולא לספר בנגות
של ישראל, אלא שילמדו מזה שחייבים להתחיל
ללמוד מיד, עוד לפני חג הפסח...

מה עדיף – חת"ת או קבוצה?

השיחה הבאה נאמרה בשנה בה הנהלת הישיבה לא
פעלה כדבעי למען הגעת תלמידי הקבוצה.

באותן שנים שנת הקבוצה החלה בחג הפסח
ונמשכה עד לפסח הבא. כאשר התקרב חודש ניסן
והאישורים מטעם הישיבה בוששו מלהגיע דיבר
הרבי מלך המשיח בחריפות על העיכוב בהכנות
לקראת בואם

"טוען הוא, שהוא עסוק! ולכן אין
באפשרותו לעשות כלום, הוא עסוק באמירת
חת"ת. לך תדיין עם כ"ק מו"ח אדמו"ר -
מדוע אינך חושב ממה היה כ"ק מו"ח אדמו"ר
יותר מרוצה, מזה שתאמר חת"ת וממילא
לא תעשה כלום בנוגע לבחורים שצריכים
להגיע, או שכ"ק מו"ח אדמו"ר היה מרוצה
יותר מזה שתאחר את החת"ת ותאמר זאת
בלילה, ובינתיים לך לדבר חמש דקות שיקבלו
את הבחורים המחכים לבוא מארץ ישראל.
בינתיים מחכים שלושים, ארבעים, חמישים
בחורים לבוא לכאן ללמוד פנימיות התורה
א-י, הרי יכול להיות מעורב פניה שלא לשמה
- מה זה ענייך?! יש תשובה של הרוגוצ'ובי
שמישהו שאל אותו שיש לו שני תלמידים, אחד
מסוגל ללמוד והשני אינו מסוגל כ"כ ללמוד,
והוא שואל האם מותר לו לשלוח את התלמיד
שאינו מסוגל כ"כ, כדי שיהיה מסוגל להתמסר
לגמרי לתלמיד המוכשר. ענה לו הרוגוצ'ובי
שאסור לו, פשוט ע"פ נגלה אסור לו לעשות
זאת. אז מה נוגע לך שיכול להיות שמעורב שם
פניה שלא לשמה?! א-י, טוען הוא - התלמיד
הרי בכל זאת פראי! - בטח שהוא פראי, לכן
הוא עוד לא ראש ישיבה, אם הוא היה לא היה
פראי - לא היה לוהו אלף חמש מאות לירות
כדי לנסוע מעבר לים!

(משיחת ש"פ שמיני כ"ז אדר תש"ל, הנחה בלתי מוגה)

בטח יכנסו מיד לסדר הלימודים בנגלה
ובחסידות ובהתמדה ושקידה ומתאימות לגודל
ערך ימים אלה - שכבר נתגלה ה' דס"ת [דסופי
תיבות] ודודי - לאחר ה' ההכנה והעשרים יום
דמר"ח אלול, ב' היודי"ן דס"ת אני לדודי.

והובטחו: אדם מקדש עצמו כו' מקדשין
אותו הרבה מלמעלה.

(י"ט אלול ה'תשכ"ח. אג"ק חכ"ה עמ' קעט)

הסיבה לבעיות באפידיויט

קטע משיחה אותה נשא הרבי בשבת הראשונה
להגעתם של תלמידי 'קבוצה תש"ל'. בישיחה שב
הרבי ומבהיר כי המטרה היחידה לשמה יצאו
התלמידים לחו"ל הינה כדי להוסיף בלימוד. כל גישה
אחרת מזמינה בעיות...

"שאלתי אצל א' הבחורים מדוע אינו לומד,
הרי הוא הבטיח (גם לי אישית) שילמד, וענה,
שאכן הבטיח שילמד, אבל כוונתו היתה לאחר
חג הפסח... וכיון שהבין משאלתי שכוונתי
שילמד עוד לפני פסח, השיב, שישתדל בזה! ...

הפס"ד של הרמב"ם שההיתר לצאת מא"י
לחו"ל בשביל לימוד התורה הוא לא רק לאחר
פסח, אלא גם לפני פסח, וכן בפסח עצמו, שאף
שעסוקים אז לשאול הקושיות ולתרוץ התיורצים
כו', צריכים התלמידים להיות עסוקים בלימוד
התורה, ואין להם מה לעיין ולבחון כיצד פלוני או
פלוני אופה מצה שמורה, וכיצד הוא מתכוון לחג
הפסח; ההכנה שלהם לחג הפסח צריכה להיות
ע"י לימוד התורה.

וכיון שנמצאים בדור יתום מראה הקב"ה מיד
את התוצאות: אצל הבחור הנ"ל שאמר שכוונתו
היתה להתחיל ללמוד לאחר פסח, נתעוררו
בעיות ב"ניירות" שלו הדרושים כדי להשאר
כאן!...

הוא כנראה לא קישר בין שני הדברים, אבל
האמת היא שהם קשורים וב"ז רכיון שכל ההיתר
לצאת מא"י לחו"ל הוא בשביל לימוד התורה,
מראה הקב"ה, שכאשר לא לומדים, יש בעיות
להשאר בחו"ל:

לפיכך אנחנו חייבים להודות

השאלטר.. אז היו שנים בהם תלמידי הקבוצה חיו רבי 24/7/356. אז גם אלו שלא ממש הסתנכרנו עם הלימוד, הזמן שלהם היה מושקע ב'מארבים' לרבי בכל פינה והזדמנות וכולם רבו על הזכות לראות את הרבי עוד רגע אחד, עוד אירוע אחד, הנייעס ותחומי העניין היו כולם סביב הרבי. מתי הרבי יצא, מתי נכנס, מתי הגיע ומי ביקר ומה הרבי אמר ומה הייתה בהתוועדות האחרונה.

אבל אז הגיעו שנים של עצם.. מטבע הדברים היו פחות גילויים, יותר נכון לא היו בכלל. כדי להיות מחובר היית צריך לרצות להתחבר, לפחות לגלות בזה ענין. כך חלפו להם שנים, ההנהלה והצוות שבשנות ה' ה' והל' היה בשיא אונו, הלך והתבגר, הזקנים לבנו, הגוויים השתופפו, ואיתם החלה להתרופף ההשגחה שממילא מעולם לא הייתה בשיא כוחה. כך הייתה נראית הקבוצה, פחות או יותר. לפעמים פחות, לפעמים יותר.

לעומת זאת, כמות הבחורים הלכה וגדלה. המחזורים המסיימים את שיעור ג' בישיבות חב"ד הלכו והתרחבו ומספר הבחורים הנוחתים בניו יורק ל"שנה תמימה' טיפס בעקביות מרשימה ומכאן לבוקה ומבולקה הדרך לא הייתה מאוד ארוכה.

הוקם האיגוד. כמו לבה בוערת שרוחת במעמקי האדמה עד שאינה יכולה עוד ופתאום מתפרצת בהתפרצות געשית אדירה, כך התפרץ לו לפתע לעולם החב"די ה'איגוד'. אחרי שהכל בער מתחת לפני השטח, והצורך זעק לשמים נוסד למעשה הארגון הזה מאליו, מתוך ועל ידי הצורך האקוטי של תלמידי הקבוצה למסגרת כזו.

'קבוצה' כמה משמעות מקופלת בתוך המילה הזו שזר לא יביינה. נסה להסביר לישראלי ממוצע שהבן שלך נסע, או שאתה עכשיו לומד ב'קבוצה'. יפה מאוד, איזו קבוצה? קבוצת תמיכה? קבוצת לימוד? קבוצת כדורגל? תמיד טוב ללמוד בקבוצות.. אני זוכר שהיה ממש כיף ללמוד כשהמורה הייתה מחלקת אותנו בכיתה שנלמד לעבודה בקבוצות..

אבל אצל חסיד, המושג 'קבוצה' הוא כל כך רחב שמשמעותו כל כך גדולה ועמוקה מפשוטו. למרות שאתה שם בסך הכל שנה תמימה ואולי קצת יותר, ההרגשה היא של כאן ביתי, פה אני נולדתי, כאן החברים איתם גדלתי, ואין לי שום מקום אחר בעולם.

פעם סיפר לי קצין בצבא, שבמפגש בין קצינים, המקום הראשון בו העין מתמקדת הוא הכתף. אחר כך בשבריר של שניה העין עוברת לפנים, לחבר את הדרגות לפנים. גם אצל חסיד, כשאתה רוצה להכיר חסיד היכרות מעבר ל'שלום שלום', הדבר הראשון שאתה צריך לדעת זה 'איזה קבוצה'. ברגע

שאתה יודע איזה קבוצה, אתה כבר יכול להשלים בן כמה הוא, מי הם חבריו, באיזה סביבה גדל, מה הוא חווה אצל הרבי, קבוצה של גילויים, קבוצה של עצם, ימי האור או ימי המאור. אמור לי איזו קבוצה למדת, ואומר לך מי אתה.

הבעיה שהסנכרון של 'למדת' ו'קבוצה', איך אומרים? אפעס לא עבד ממש חלק אצל כולם. היו כאלו שסבלו ממגעים רופפים מה שגרם מידי פעם לקצרים עם הלימוד. שלא לדבר על אלו שזה לגמרי הקפיץ להם את

הארגון הזה לקח
את ה'קבוצה',
שהרבי כל כך
ייקר וטיפח,
השיב אותה
למקום הראוי לה,
והעמיד אותה על
הגובה האמיתי

ואז

'קבוצה'. כמה משמעות מקופלת בתוך המילה הזו שזר לא יבינה (קבוצה תשפ"ג, צילום: דוב בער הכטמן)

באמת השתנה שם בקבוצה. זו לא הקבוצה בה היינו, ולא 770 שהכרנו. ארצי שינתה את פניה ולטובה ברוך ה'.

בחורים שהיו צריכים לעבוד פה ושם כדי מחייתם, יכולים לשבת על התורה על העבודה ועל המבצעים בראש שקט בחסות מבצעי יששכר זובלון של האיגוד. הקונספט הוא פשוט. תהיה שקוע בלימוד, תתעסק בעניינים שלך, ואנחנו נדאג לשאר.

כשהבן שלך מספר על החדר המאובזר והמשופץ שהוא קיבל בפנימיה מול 770, בלי לחכות כמה חודשים, בלי לעבור באמצע כמה וכמה דירות, בלי לעשות הפגנות ולהעביר לילות על הספסל ב-770.

וכשהבן שלך מספר שהוא יושב אחת לתקופה עם אחד מצוות המשייעים של הקבוצה, שניגש אליו, מתעניין בשלומו, ולא כדי לצאת ידי חובה, אלא הוא באמת עוקב ומחזיק ראש מה קורה עם כל בחור ובחור, מציע, מדרוך ומכוון כל אחד לפי דרכו. זה נשמע סוריאליסטי למי שזוכר מה היה לפני שני עשורים..

אז תודה להנהלת ה'איגוד', תודה לעסקנים ולרבנים, תודה לכל מי שעומד מאחורי כל הדבר הזה שמאפשר לבנים שלנו 'שנה תמימה' תמימה באמת, שבה הם יכולים וצריכים רק לשבת ללמוד ולהתפלל ותו לא.

הפעם הראשונה שעמדתי על סדר הגודל של הר הגעש הזה, היתה לפני שנים אחדות כשעבדתי על הקמפיין לרכישת בנין הפנימיה 749. ידעתי שקיים משהו, אבל עד שלא צללתי לעובי הקורה לא שיערתי את היקף הפעילות, העוצמה, העשייה והמספרים שעומדים מאחורי, לפני ובצידי הארגון הזה שלקח את ה'קבוצה', שהרבי כל כך ייקר וטיפח, השיב אותה למקום הראוי לה, והעמיד אותה על הגובה האמיתי

אבל את ההבנה האמיתית קיבלתי רק כשהבן הבכור טס לקבוצה. לשלוח בן ל'קבוצה' כשזכרון הקבוצה שלך בעצמך עדיין טרי, זו סיטואציה מוזרה. זה לא שאני לא סומך עליו, אני מאמין בו וסומך עליו בעיניים עצומות, אבל עדיין המחשבות רצות ומנסות לדמיין אותו במקום שלי, בסיטואציות בהן אני נתקלתי ומצאתי את עצמי בשנה הזו. איך אני הושפעת, אני יודע. השאלה איך זה ישפיע עליו?

החודשיים הראשונים חלפו. תשרי עבר, האורחים האחרונים שעוד התעכבו בגלל המלחמה כבר חזרו ארצה והקבוצה נכנסה סוף סוף למסלול. אני מתחיל לקבל גלויות ומכתבים מהבן, (הכוונה מיילים עם תמונות) ובעיקר כשאנחנו משוחחים בטלפון ואני מנסה לברר מה שלומו? איך הלימודים? איך החברותות?

ולאט ולאט, עם הימים מחלחלת בי התובנה שמשהו

מוכרחים להעביר
שנה לצד הרבי,

יי להרגיש את הרבי, לחיות עם הרבי

הגאון הרב שניאור זלמן לבקובסקי בראיון מרתק ורווי גילויים, מתאר את שנות הבראשית להתחלת הגעת ה'קבוצה' ומבאר כיצד ניתן לקבל את הכוחות המיוחדים האצורים בקירות בית חיינו

ארי רובין

'קבוצה'

מילה שכל ילד, בחור או אברך חבד"י השומע אותה מפליג בערגה לרגעים בהם זכה או יזכה להיות אצל הרבי במשך שנה שלימה וללבות את אש האהבה אליו.

הזכות הגדולה לה זכו התמימים, בהיותם בניו של הרבי, להיות סמוכים על שולחן אביהם, אינה נופלת בחלקו של כל אחד. עבור מרבית החסידים בארץ הקודש זוהי זכות חד פעמית אותה קיבלו בימי בחורתם – לשבת שנה שלימה בבית חיינו, במחיצתו של הרבי מלך המשיח, ולהנות מזיו השכינה.

אולם, תופעה זו לא החלה בקלות כל כך כפי שהיא היום. עם היווצרותו של הרעיון הוא לווה בקשיים רבים, ואף מצד הרבי לא באה ההסכמה לכך במהרה. אמנם לאחר שהחלה תכנית ה'קבוצה' לצאת לפועל זכו התמימים לשלל קירובים והדרכות מיוחדים וליחס מיוחד מהרבי, כבנים יחידים.

פניתי לראש ישיבת תומכי תמימים המרכזית ב-770, הרב שניאור זלמן לבקובסקי, ובקשתי לשמוע ממנו על השתלשלות העניינים שהביאה את ה'קבוצה' לצורתה הנוכחית והמוכרת.

זכרוננו של הרב לבקובסקי חד כתער ובשפתו הבהירה הוא מספר על אלו ש'פתחו את הצינור' לקבוצה, על ההוראות המיוחדות מהרבי מה"מ להנהלת הישיבה, ומסביר כיצד ניתן לנצל שנה נפלאה זו ככל האפשר.

'תקרת הזכוכית' להתקשרות' נשברת

"מאז שנת ת"ש" מספר ראש הישיבה "כשפתח הרבי הריי"צ את הישיבה ב-770, למדו בה בחורים אמריקאים ובחורים ממדינות נוספות. ברם, הבחורים שלמדו בישיבות בארץ ישראל לא זכו לראות את הרבי, אפילו לא בחודש תשרי. בשל כך ה'התקשרות' לרבי בארץ הייתה חלשה יותר והבחורים פחות עסקו בלהט בעניניו של הרבי.

הרב לבקובסקי שי' עם המשפיע הרב שלמה זרחי שי'

"החל מאמצע שנות ה'ד"ס היו בחורים בודדים שהחלו לנסוע לרבי מהישיבה בלוד, ובכך שברו את תקרת הזכוכית. בחורים אלו כתבו לחבריהם בישיבה מכתבים עם רשמים עזים מהביקור, דבר שגרם לסחף בישיבה ורצון עז להתראות עם הרבי. לאט לאט, הבחורים החלו לגשת להנהלת הישיבה ולבקש לנסוע לבית חיינו. צריך להבין שהישיבה מנתה אז בקושי 50 בחורים ולא בקלות שוכנעה ההנהלה לשלוח את בחירי התלמידים אל מעבר לים.

"בקיץ תשכ"א דאגה הנהלת הישיבה בלוד יחד עם הנהלת הישיבה ב-770 לכך שהעניינים הפורמליים יסתדרו. על פי עצת הרבי, סיכמו הנהלות הישיבות ביניהן שתהיה תחלופה של בחורים בין הישיבות (תופעה שלימים תכונה 'התלמידים השלוחים') וכך יצאה הקבוצה הראשונה לרבי, לקראת תשרי תשכ"ב.

כאשר הגיעה הקבוצה הראשונה עיכב הרבי את תפילת ערבית יותר משלוש שעות על מנת שהבחורים יכלו לראותם מיד בהגעתם

הטיסה התאחרה יותר מהמשוער והתפילה התקיימה בלעדיהם. מעין פיצוי על כך היה כאשר נסעו חזרה לארץ הקודש, אז שוב הזיז הרבי את התפילה (הפעם מוקדם יותר) כדי שהתמימים יוכלו להספיק איתו עוד תפילה אחת.

בהתוועדות שהתקיימה בשבת שובה חילק הרבי 'משקה' לעסקנים שפעלו להצלחת הגעת הבחורים לרבי. בשמחת תורה מזג הרבי 'משקה' לר' אהרן הלפרין (מתלמידי הקבוצה) וביקש ממנו לחלק לכל שאר התמימים שהגיעו איתו מארה"ק.

לפני חזרתם לארץ, נכנסו כל תלמידי הקבוצה ליחידות כללית בחדרו של הרבי, במהלכה, אמר הרבי מאמר דא"ח ד"ה 'אין אדם נפטר מחבירו אלא מתוך דבר הלכה' ואף שיחה, וכן חילק לכל אחד ואחד מהבחורים תניא ומטבע לצדקה.

הרבי מסדר היתר יציאה

לאחר שיחזרה הקבוצה הראשונה החלה להתארגן הקבוצה שניה. כאמור, באותן שנים הייתה סוגיית היתר היציאה מהצבא אחד המכשולים העיקריים לנסיעה. אולם הרבי נכנס בעובי הקורה והפך עולמות על מנת שיתאפשר לבחורים להגיע ל-770.

הרבי שלח מכתבים לאישים שונים, ביניהם מנחם בגין ושו"ר על מנת שיפעלו למען נסיעתם של התמימים ל-770, תוך שמסביר להם בהרחבה את חשיבות העניין. לפתע הבינו הבחורים בארץ, עד כמה הרבי עצמו מייקר את ביאתם לשנת הקבוצה ועד כמה הדבר חשוב עבורו.

בנוסף לכך, במהלך השנים הראשונות לביאתם של הקבוצע"ס, אמר הרבי ריבוי שיחות על עניינם

לקבוצה הראשונה היו בעיות של היתרי יציאה מהצבא, ובשל כך היא הייתה אצל הרבי רק מספר חודשים, (עד אמצע חודש אדר-ראשון) אולם היא פתחה את הצינור לכל שאר הקבוצע"ס עד לימינו אל"ו.

הרבי חיכה לקבוצה למעלה משלוש שעות

בנוסף על היחס המיוחד של הרבי לתלמידי ישיבת 770 בכלל, איזה יחס מיוחד ראו מהרבי לתלמידי הקבוצה דווקא?

"ראו שהרבי מייקר מאוד את בואם של הבחורים. כאשר הגיעה הקבוצה הראשונה עיכב הרבי את תפילת ערבית יותר משלוש שעות על מנת שהבחורים יכלו לראותו מיד בהגעתם. לבסוף

לקבוצה הראשונה היו בעיות של היתרי יציאה מהצבא, ובשל כך היא הייתה אצל הרבי רק מספר חודשים, (עד אמצע חודש אדר-ראשון) אולם היא פתחה את הצינור לכל שאר הקבוצע'ס

של התלמידים המגיעים מארץ ישראל ל-770, הרבי הורה להם להוסיף בלימוד ואף הציב זאת בתור תנאי לבואם. מריבוי השיחות, ההוראות וההתבטאויות המיוחדות ראו התמימים את היחס והחשיבות של הקבוצה בעיני הרבי.

ללמוד ולהתקשר

על מה הבחור אמור לשים דגש במשך השנה במחיצת הרבי?

"בשלל שיחות שאמר באותן שנים, הגדיר הרבי בצורה ברורה את מטרת בואם של הבחורים: על מנת להוסיף בלימוד תורה מתוך שקידה והתמדה בין כותלי בית מדרשו של הרבי.

הרבי הציב זאת כתנאי, ואמר שכל ההיתר שיש לבחורים לצאת מהארץ הוא בכדי שיוסיפו בלימודם ב-770. מובן, שבאם תנאי זה לא התקיים, הורה הרבי לבחורים לחזור חזרה לארץ ישראל.

כך לדוגמא אירע פעם, שבחור אמר לרבי שהוא הגיע לקבוצה על מנת לראות את הרבי בתפילות, והוא לא כל כך לומד. בשמעו זאת הורה לו הרבי לחזור לארץ. הבחור נבהל ואמר לרבי שבאם יחזור אזי יגייסו אותו לצבא. בתגובה לכך אמר הרבי: "כאן אין לך היתר להישאר". בסופו של דבר הוא לקח על עצמו לשמור את הסדרים ולהתחיל ללמוד והוא נשאר.

בענין זה מתבטא גם היחס המיוחד של הרבי

לתלמידי הקבוצה, בכך שהרבי דורש דווקא מהם להרבות ולהוסיף בלימוד ואף נושא על כך שיחות מיוחדות...

חשוב לי להדגיש שההוספה בלימוד הנדרשת בקבוצה מגיעה בד בבד עם ההתקשרות הגדולה לרבי אותה יכולים לרכוש התלמידים. הרבי מאפשר להם את זה ורוצה בזה. לכן כל כך חשוב ששני הדברים יהיו יחד – הן ההתקשרות והן הלימוד שכן הא בהא תליא.

מה שיש רק ב-770

ניתן לראות בהחלט שהרבי מייקר מאוד את ה'קבוצה' ואף פעל רבות למען הצלחתה. מדוע כל כך חשוב שבחור ישב וילמד דווקא ב-770 במשך שנת הקבוצה, ולא בכל מקום אחר בעולם?

כשלומדים ומתקשרים לרבי – במקומו של הרבי – הרי שההתקשרות לרבי היא באין ערוך ומקבלים מכך חיות וכוחות לכל המשך החיים. זוהי הזדמנות שיש רק בשנת הקבוצה.

כשהגיע שז"ר לרבי בשנת תשכ"ו, הוא כבר היה

הרבי הכניס אותו לזאל הקטן והראה לו את המקומות בהם הרבי הריי"צ התפלל והתוועד, כשמוסיף: "את כל זה לא יכולתי להביא אליך"...

הרב לבקובסקי בהתוועדות עם תלמידי הישיבה

השכונה ואדרבה – לקנות כמה שיותר בתים ולהרחיב אותה.

כששמע על כך אחד העסקנים, הציע לרבי שאת הכולל ששכן בסמיכות לבית חיינו, ברחוב יוניון, יעבירו למקום אחר, מרחק מה מ770. כך, טען, תהיה תחלופה של עוברים ושבים בין הכולל לבתים והדבר יקטין את הפחד והסכנה ובו זמנית ירחיב את שטח השכונה.

בתגובה לכך כתב הרבי שמקומם של הסנהדרין הוא 'אצל המזבח', חיינו שהלומדים צריכים להיות בסמיכות למקומו של הרבי. מכך הבינה גם הנהלת הישיבה אשר התמימים צריכים להיות אצל הרבי. זהו צור מחצבתם ומקור חייהם והם צריכים להיות במשך השנה בסמיכות לרבי.

השנה בה מקבלים חיות לחיים

רואים הרי שישנם סוגים רבים של בחורים שלא כולם מסתדרים פה בפועל על הצד הטוב ביותר מבחינת הלימוד, ובפרט עם הקשיים של דורנו...

ה'פריזינדט' בארץ ישראל, וכאשר שמעו שהוא מתכוון להגיע לרבי, התעוררה סערה תקשורתית סביב הביקור, ומבקרו טענו שהרבי צריך לכבד אותו ולבוא אליו. בשלב מסוים, מעוצמת הלחצים, הוא שאל את הרבי האם שייך שהרבי יבוא למלונו. הרבי השיב בשלילה, ובסופו של דבר הגיע שז"ר ל-770. אני זוכר שהוציאו את כל האנשים מהבנין אולם אני התחבאתי במעלית של ה'הול' והצלחתי לראות את המפגש בין הרבי לשז"ר מבלי שאף אחד שם לב אלי. הרבי הכניס אותו לזאל הקטן והראה לו את המקומות בהם הרבי הריי"צ התפלל והתוועד, כשמוסיף: "את כל זה לא יכולתי להביא אליך"...

התמימים הם 'אצל המזבח'

יש הבדל בין שמיעה לראיה. כשבחור נמצא ב-770 הוא נמצא עם הרבי, הוא מרגיש את הרבי, הוא נמצא במקום בו הרבי מתפלל ומתוועד, ולכן הכל נעשה באופן אחר לגמרי.

לכן גם ההשפעה של הקבוצה היא השפעה עצומה לכל החיים. בחור שמגיע לקבוצה, מנצל את הזמן ומתקשר לרבי, כפי שבאמת אפשר להתקשר רק ב-770, אזי הוא מתקשר לאילנא דחיי – אילן החיים. ככה נעשים אדם חי. במילא חיי, בהווה ובעתיד, ייראו אחרת לגמרי בכל המובנים ובפרט במבצעים ובלימוד.

בקשר לזה אני נזכר בסיפור מיוחד שאירע בשנים הראשונות של הקבוצה:

בשנת תשכ"ט הייתה בריחה של יהודים רבים מקראון הייטס בשל הפחד מהתושבים השחורים, הרבי דיבר בחריפות על כך שאין לעזוב את

הרב לבקובסקי עם התלמידים ב-770

כיום, לאחר ג' תמוז, כשלא רואים את הרבי והצימאון הוא גדול פי כמה – מוכרחים להעביר שנה לצד הרבי, להרגיש את הרבי, לחיות עם הרבי ההכרח בדבר הזה הוא שווה בכלום, כל בחור ובחור. אין בחור שיכול להגיד בשבילי זה לא מתאים, שכן בשנה זו הוא מקבל את החיות מהרבי לכל החיים.

אמנם הבחור צריך לבוא עם כלים לקבלת השפע הזה, לדעת שנדרש ממנו לשבת וללמוד בסדרים אשר בתוכם הכניס הרבי את עצמו בהגבלה עצמית ולהבין שמוכרחים לנצל כל רגע. מי שמגיע כך מובטחת לו הצלחה רבה.

”מים תחתונים בוכים”

הרב סיפר על המעלה בלימוד במחיצת הרבי, איך היה הסדר בזה במשך השנים?

הבחורים שמגיעים לרבי לומדים במסגרת הישיבה של 770. בשנים הראשונות היה הסדר שגם תלמידי

איך זה מסתדר עם הדרשה של הרבי?

מסופר על אפלטון, מגדולי חכמי יוון, שפגש את ירמיהו בירושלים כשהוא בוכה על חורבן בית המקדש. שאל אפלטון את ירמיהו למה הוא בוכה על בית אבנים שנהרס, שהרי 'אין בוכים על חלב שנשפך' והוא לא ציפה לכך ממנו בתור חכם בישראל.

בתגובה אמר לו ירמיהו שירצה בפניו אם יש לו אי הבנות כלשהם בפילוסופיות שלו והוא יפתור לו אותם. אפלטון שטח בפניו כמה מקושייתיו וירמיהו אכן פתר לו אותם כלאחר יד. השתומם אפלטון מהשכל העמוק שהיה בתירוציו של ירמיהו ושאלו "מנין לך כזו חכמה?" ענה לו ירמיהו "חכמה זו מגיעה מהאבנים החרבות של אותו 'בית אבנים' עליו אני בוכה".

מהאבנים של 770, מהקירות, אפשר לקבל באופן שלא בערך, אפשר לקבל כוחות עצומים לכל דבר שבקדושה ולהצליח באופן שאין לשער.

כשמבינים את גודל מעלת שנת הקבוצה, ובפרט

ההנהלה מעודדת את הפעילות של 'איגוד תלמידי הקבוצה' שהביא מערכת של רבנים וצוות שתומכים בבחורים

ראש הישיבה בחלוקת תעודות סמיכה לתלמידים 770

יש ב-770 את כל הכלים - הגשמיים והרוחניים

איך בחור יכול להסתדר כשהוא כל כך רחוק מהבית? מה התפקיד של ההנהלה על מנת שכל בחור יוכל אכן לשבת וללמוד בשקידה והתמדה?

בסופו של דבר כל אחד מסתדר, כל בחור שמגיע לרבי לשנת הקבוצה ורוצה להתקשר לרבי ימצא זאת לבסוף. כלנו לבסוף מכוונים לנקודה אחת - שהתלמידים יתקשרו לרבי והיו מקושרים לרבי וילמדו בהתמדה ושקידה.

אכן ההנהלה יש תפקיד לוודא שלבחור יהיה את כל העזרה הגשמית ובפרט הרוחנית כדי להצליח בלימוד - זוהי הסיבה שהוספנו עוד רמי"ם ועוד רבנים למערך של הישיבה.

בנוסף ההנהלה מעודדת את הפעילות של 'איגוד תלמידי הקבוצה' שהביא מערכת של רבנים וצוות שעוזרים ותומכים בבחורים. במיוחד ניתן לראות שהם עוזרים לבחורים שרוצים להתקשר לרבי אך מתקשים לשבת וללמוד כל היום - הם מקבלים אותם בצורה לבבית ומיוחדת ומשקיעים זמן רב למען ההצלחה שלהם. מה גם שהם מחזקים ומוסיפים עוד רמי"ם ו'משיבים' עבור אותם בחורים שרוצים להשקיע ומשקיעים בפועל את שנת הקבוצה שלהם בלימוד התורה.

כל בחור יכול לדעת שאם יגיע לכאן יתנו לו את כל הכלים להצליח ללמוד ולהתקשר באילנא דחיי, רק צריך לרצות.

הקבוצה למדו עם כולם בזאל של בית חיינו.

כשהגיעה קבוצה תשל"ב, כבר לא היה מקום לכל התלמידים בזאל ב-770. בהתאם לכך הנהלת הישיבה העבירה את תלמידי הקבוצה ללמוד בקומת המרתף של ישיבת חובבי תורה. למרות המרחק הקצר - בלאק אחד בלבד - לא הסכימו הבחורים למעבר. התחושה הטובה שאפפה אותם בלימודם ב-770, לא נתנה להם להעתיק את מקומם אל בניין אחר.

הבחורים מאוד הצטערו וכתבו על כך לרבי מכתב. כתשובה החל הרבי לדבר על הנושא ברמי"ם במהלך שיחת פורים באותה שנה. הרבי הזכיר את מאמר חז"ל "מים תחתונים בוכים אנן בעינן למיקם קמיה מלכא" [המים התחתונים בוכים, 'אנחנו רוצים להיות ממוקמים לפני המלך'], וביאר שלמרות כל זאת, המעבר הוא לטובתם של הבחורים - כדי שלימודם יהיה טוב יותר. הרבי הוסיף והדגיש, כי מחובתם של הבחורים לשמוע להנהלת הישיבה.

בהתאם לכך, עברו כל הבחורים לחובבי תורה מבלי אומר ודברים וכך הסדר היה במשך שנים. עד שנת תשנ"ד.

לקראת קבוצה תשנ"ה הגיעה קבוצה קטנה של בחורים, אני הצעתי אז שהם יחזרו ללמוד בזאל של 770 והם חזרו, בשמחה רבה כמוכן. מאז ועד היום, על אף שהמקום כבר צר מלהכיל את כולם, יושבים תלמידי הקבוצה ולומדים בזאל ב-770.

אני מנסה כבר במשך שנים רבות לבנות בבניינים הנתושים שמאחורי 770, בית מדרש מפואר שיהווה המשך של 770, שם יוכלו ללמוד הבחורים באין מפריע ובשבתות ובחגים יתחברו הבניינים והיוו הרחבה של 770. לצערי בגלל סיבות שונות ומשונות התוכנית לא מצליחה בכל פעם מחדש.

הרב פנחס צבי מרגליות

חבר הנהלת איגוד תלמידי הקבוצה ומנהל תכנית 'יששכר וזבולון'

להיות אצל הרבי

מ

תוקף תפקידי בישיבה אני עושה מידי פעם סיבובים בין שולחנות הולומדים, להתעניין האם מי מהם זקוק לעזרה או הכוונה כלשהי. באחד מימי החורף לפני כמה שנים, פגשתי את מוישי – תלמיד מובחר מן המניין.

על פניו שרתה עננה של דאגה שהזמינה אותי לשבת ולשוחח עימו.

לאחר שדיברנו כמה דקות הוא החל לספר: "בתחילת השנה נגשנו אני והחברותא, ללימוד רציני וסדיר מידי בוקר בהמשך תרס"ו" מוישי השפיל מעט את קולו והמשיך "בתקופה האחרונה החברותא מגיע מאוחר לסירוגין ואני לפעמים מגלה שלא שמעתי את השעון והגעתי רק בסוף הסדר. בשבוע האחרון שנינו כבר לא הופענו כלל בחסידות בוקר..."

בהמשך השיחה צץ שורש הבעיה – למוישי ולחברותא אין הנאה מהלימוד. זה מביא להידרדרות במחויבות אליו, עד לויתור מוחלט על הזמן הזה.

מתוך רצון להגיע לשיפור מעשי, הצעתי להם מסלול לימוד שונה בחסידות המלווה ביעדים מוגדרים. נתנו דגש מיוחד על קביעת הספק שדורש יציאה מהרגילות ועמידה רצינית בזמנים,

התוצאות לא איחרו לבוא והשיפור ניכר לא רק בזמן חסידות בוקר אלא למשך כל היום כהמשך ישיר לפתיחת הבוקר כראוי.

לאחר שנתיים, מוישי הגיע 770 בתור חתן. הוא ניגש אלי וסיפר כי מה שנשאר אצלו מקבוצה יותר מכל, היא אותה השקעה בלימוד בסדר חסידות.

הסיפור הזה הוא דוגמה הולמת לעמידה ביעד אותו מציב הרבי מלך המשיח לתלמידי הקבוצה. הרבי צייט פעמים

רבות את פסק הרמב"ם המתיר לצאת מארץ ישראל לחו"ל רק באם היציאה תביא להוספה בלימוד התורה. בשיחה אחרת התבטא הרבי שההוספה צריכה להיות לפחות כפליים מתלמיד רגיל! כמוכן שאין הכוונה לכפל בכמות, שהרי אין מספיק שעות ביממה, אלא להוסיף באיכות הלימוד.

בפני צוות הישיבה, האמון על הדאגה שהדבר אכן יתבצע, עומד אתגר לא קטן. מדובר בבחורים בוגרים וממילא כל צורת העבודה מולם צריכה להיות שונה, אי אפשר להכריח. בנוסף, בקבוצה' סדר היום מחולק בצורה די כללית ואין הגדרות מדויקות מהם חומרי הלימוד בכל שעה ביום.

בהכוונה נכונה יש בכך מעלה – כך בחורים טובים יכולים להשקיע יותר זמן בלימוד מסויים שקרוב ללבם. יש בחורים, לדוגמא, שסיימו בקבוצה את כל המשך תרס"ו, מה שלא יכלו לעשות במסגרת ישיבתית רגילה. מצד שני גם לבחורים שיותר מתקשים בלימודם זה יכול להועיל, כי הם יכולים להתמקד בחלקים הקלים יותר ולחוות סוף סוף הצלחה בלימוד. המשותף לכולם הוא הרצון להשתדל ולהתאמץ קצת יותר מהרגיל, כי זהו היסוד להצלחה בקבוצה.

הדרך לקבל את כל ההשפעות מהרבי 770 עוברת דווקא דרך שמירת וניצול הסדרים

פעם ישבנו באיזו התוועדות והיו בחורים שטענו שיעיקר העניין של שנת הקבוצה הוא להשקיע יותר ב'להיות אצל הרבי'. אמרתי להם, שאם רוצים 'להיות אצל הרבי' – צריכים לעשות מה שהרבי דורש, ומבחורים בקבוצה הרבי דורש דבר אחד מרכזי: ללמוד בשקידה והתמדה, יותר ממה שלמדו בארץ!

רואים את זה במוחש: הדרך לקבל את כל ההשפעות מהרבי 770 עוברת דווקא דרך שמירת וניצול הסדרים. ככל שבחור מקפיד על כך יותר, אפשר לראות אצלו בבירור התחזקות בהתקשרות לרבי.

תדמית שמורה

גלגול האקונומיה לאן

כמעט 2 מיליארד אתרים קיימים היום ברשת,
 וזו הסיבה למה אתה לא צריך אתר, אתה צריך תדמית.
ולתדמית משלך יש רק דרך אחת.

DAVIDDIGITAL.IO 054.7962.908

הרב גדליה בלומינג

משיגח ראשי בישיבת תומכי תמימים המרכזית

התנאי לנסיעה לקבוצה

הדגיש שיתכנן את מועד הנסיעה לפני שבת קודש... והבהיר, ע"פ פסק השולחן ערוך, שרשות הנסיעה לחו"ל ניתנת רק על מנת להוסיף בלימוד התורה.

אותו תמים 'תפס' את טעותו הגדולה והחל לחפש כיצד להחזיר את הגלגל אחורנית אך למרבה הצער נאלץ לבסוף לקבל את המציאות ולשוב לארץ הקודש.

רק לאחר תקופה ארוכה כאשר כתב לרבי כי הוא מתחייב לשבת וללמוד בהתמדה יתירה, או אז נעתר הרבי לבקשתו.

המובן מכל הנזכר לעיל:

תלמיד תומכי תמימים שזכה ונפל בחלקו לשהות בשנת ה'קבוצה' בקרבת ד' אמות של נשיא הדור, צריך לידע ולהכיר בצורה עמוקה כי הגעתו למקום זה הינה במטרה מאוד ברורה שאינה משתמעת לשני פנים – הוספה בלימוד התורה הקדושה.

תמים שמגיע 770 צריך לזכור, כי לימוד התורה מהווה את היסוד והמבנה של כל המסע הרוחני והפנימי בשנת הקבוצה.

הדבר נכון גם בנוגע ללימוד עצמו – בשנה זו, הרבי דורש שהוא יהיה באופן של 'לשמה' ממש. הכוונה היא ממש ללא כל עניין חיצוני כמו קבלת תעודה או הישג כזה או אחר. אפילו לא תעודה של קדושה כמו 'סמיכה', שחיטה וכו'. בשנת הקבוצה לימוד התורה כולו צריך להיות מוקדש לעצם הדיבוק בקדוש ברוך הוא.

צורת הנהגה כזו מבטיחה שנת קבוצה מוצלחת, מלאה בנחת לרבי מלך המשיח.

שנה עם הרבי בקבוצה. היא מתנה מיוחדת. עם זאת, מוטל על כל תמים לעשות הכנה ולהשקיע את כוחותיו על מנת שהזמן אצל הרבי יביא נחת – הן לנשמתו שלו והן לנשמה הכללית – הרבי מלך המשיח.

הכנה לקבוצה יש לה פנים רבות. עם כל זאת, בתור משיגח בישיבה, ברצוני להדגיש נקודה חשובה וספציפית ובהקדים שני סיפורים מעניינים:

את הסיפור הראשון זכיתי לשמוע כמה וכמה פעמים מר' יקותיאל (קותי) מנחם ע"ה ראפ, שהיה משפיע, משיגח ומקור השראה לבחורים בישיבה. הוא סיפר על תמים אחד שכתב מכתב אישי לרבי מלך המשיח, ובו ביקש את רשותו לעבוד 'קצת' בשנת הקבוצה, על מנת להשיג את הכסף הנדרש לכיסוי הוצאות הנסיעה. תשובת הרבי לא איחרה לבוא – 'רק ללמוד'

אותו תמים החליט באופן נחוש שהוא אכן לא יוצא לעבוד בשנת הקבוצה, אפילו לא 'קצת'. וראה זה פלא: אלו שהיו לו חובות אליהם מחלו על כל הסכום.

עוד סיפור בסגנון זה היה עם תמים שכתב לרבי כי הגיע לכאן בעיקר בשביל להתחבר אל ה'אווירה' המיוחדת של 770. במילים אחרות – 'לקבל מהקירות' ולא להתאמץ ולהשקיע יותר מידי בלימוד התורה, בדיוק בזמני הסדרים ובעבודת ה'. בהסתכלות שלו היה נראה לו מספיק חשוב להגיע רק כדי להיות קרוב אל הרבי והחסידיים.

לאותו תמים הרבי השיב מענה עז ונוקב כי עליו לעזוב ולחזור בחזרה ובמהירות לארץ הקודש! הרבי

תלמיד תומכי

תמימים שזכה

לשהות בשנת

ה'קבוצה' צריך

לידע ולהכיר

בצורה עמוקה

כי הגעתו למקום

זה הינה במטרה

ברורה הוספה

בלימוד התורה

הקדושה

ישיבת מעיין חי רחובות

העתיד הרוחני, החינוכי והמקצועי של בנכם!

זיקוק הזמן והחומר

ישיבה אקסטרנית, שעות הלימודים מנוצלות לקניית רמה של הטובים ביותר...

זהות ישיבתית

הואי מדהים וחוויתי סביב מעגל השנה היהודי.

עתיד מבטיח

לימודי בגרות מלאה תוך בניית הבחרים לרמה תורנית גבוהה בעולם המעשה.

הווה בטוח

לימודי גמרא עם מיטב הר"מים ביחס וברמה הגבוהה ביותר.

ישיבה גדולה:

הסמכה לרבנות (מסלול היכל שלמה)

לימודי הנדסאי (בשיתוף מכללת אורט רחובות)

ישיבה קטנה:

רכישת מיומנויות בלימוד גמרא.

בגרות מלאה.

לפרטים והרשמה: **08-6913685**

מעולם לא פסקה ישיבה מליובאוויטש,
עוד בימי אדמו"ר הזקן יוסדו החדרים
הידועים בליאזנא בהם הדריך את
האברכים וצעירי הצאן ולימדם את
הדרך העולה בית א-ל. אמנם, מקום
של כבוד תפסו לאורך הדורות אלו
אשר זכו לשבת זמן ממושך
בליובאוויטש. אלו אשר נפל בחלקם
להיות סמוכים ל'ירושלים שלנו'
ושאבו מלוא חופניים חיות אלוקית
ממקור המים החיים - הרבי.

לשהות משך זמן אצל הרבי הפך
לתופעה נפוצה בדור השביעי עם
ייסודה של ה'קבוצה' בידי הרבי מלך
המשיח. דבר זה לא היה מובן מאליו
בדורות קודמים אך מעין לו התקיים
בליובאוויטש אצל אותם היושבים -
'זיצערס' - בלשון החסידים, שמקום
של כבוד שמור להם בדפי ההיסטוריה
החב"דית.

מבט אל חלק מדמויות ההוד שהרכיבו
את החצר בליובאוויטש

כתיבה: ד. בצלאל

שבתי בביתך

190
שנה

ליסוד הוישיבה
הראשונה בליובאוויטש

190 שנה לייסוד ישיבה בליובאוויטש

הפעם הראשונה בה אנו מוצאים על הקמתה של ישיבה בליובאוויטש, בחסות רבותינו נשיאינו היא לפני 190 שנה, כמו שכותב כ"ק אדמו"ר מוהריי"ץ: "בליובאוויטש, קודם התיסדות ישיבת תומכי תמימים, היתה ישיבה עירונית בהנהגתו של הראש ישיבה הרב ר' יעקב אליעזר ז"ל סקאבלא, תלמיד הישיבה הגדולה שיסד הוד כ"ק אאזמו"ר הרה"ק צמח צדק זצוקלה"ה נבג"מ זי"ע בשנת ה'תקצ"ד".

באותו הזמן החל אדמו"ר הצ"צ להתבסס בליובאוויטש וקנה את השטח שיהפוך עם השנים למרכז ההיסטורי של חסידות חב"ד וכפי שמספר הרבי הריי"צ ברשימותיו¹ "בשנת תקצ"ד (או סוף תקצ"ג) קנה לו כ"ק אדמו"ר הרצ"צ חלקת אדמה (במקום שעתה הוא אולם הגדול, שבו לומדים תלמידי המוסד תומכי תמימים) לבנות עליה בית דירה לעצמו".

בליקוטי דיבורים² מתאר הרבי את ניהול הישיבה הנתון בידי בנו וחתנו של אדמו"ר הצ"צ: "מגידי השיעורים היו בן רבנו כ"ק אאזמו"ר הגאון ר' ישראל נח, וחתן רבנו הרב ר' לוי יצחק, וכל אחד מהם היה אומר שני שיעורים בשבוע, ובשתי כתות התחלקו התלמידים – כת אחת קטנה ובה עשרים וחמשה איש, וכת השניה ובה כשלושים וחמשה ולפעמים גם ארבעים איש.

"בני הישיבה בכת הא' היו מבני ידיז, ולומדי כת הב' מבני יז"כ, וכולם בעלי כשרון ומתמידים בלימודם בנגלה גמרא ופוסקים, ומזמן לזמן היו לומדים פרק תניא ולעתים רחוקות איזה מאמר ב"תורה אור", גם בעת אמירת חסידות הנה על הרוב לא היו מניחים אותם להיכנס, רק בימים נוראים וימים טובים.

'דער זיצערס'

שונים מכל אלו היו 'היושבים' אותם מתאר אדמו"ר מוהריי"צ כאלו "שכל" התעסקותם היה בעניני חסידות ובהם שתי פלוגות – אברכים אחרי

1) אגרות קודש אדמו"ר מוהריי"צ חלק ב', ע' תכו.

2) פורסם ע"י רש"י חזן (בית משיח גליון 220, יז אדר תשנ"ט).

3) ח"ד, ע' 927 (לה"ק).

4) ליקוטי דיבורים, שם.

ציור פני קודשו של כ"ק אדמו"ר הצמח צדק

חתונתם, או חתנים קודם החתונה"

אותם אברכים צעירים שנקראו בפי החסידים 'זיצערס' זכו למעין 'קבוצה' של מינו, ושהו סמוך לשלחנו של הרבי, שואבים דלים של שפע רוחני למשך חייהם.

"מיום³ שחרב בית המקדש וקדשי קדשים עד אשר ירחם השי"ת וישלח לנו גואל צדק אשר יקבצנו מארבע כנפות הארץ ויוליכנו לארץ ישראל ויבנה לנו את ירושלים ובית המקדש עם הקדשי קדשים, הנה ליובאוויטש הוא ירושלים שלנו, והבית הכנסת אשר כ"ק אדמו"ר מתפלל בו הוא בית המקדש שלנו, והחדר שיושב כ"ק אדמו"ר הוא הקדשי קדשים שלנו, וכ"ק אדמו"ר הוא הארון אשר בו לוחות תורת השם יתברך – שלנו".

את התיאור המפורסם הזה שמע מאביו החסיד ר' **אברהם דב מבאברויסק** "מהיושבים בליובאוויטש" – כלשון הכותרת בגיליון 'התמים'. כמסופר שם ר' אברהם דב עצמו התייגע כמה שנים בישיבתו

5) גליון התמים חוברת ב' ע' [מא] עט.

רוזנבוים⁹ והגה"ח הרב **חיים יעקב ווידרביץ**¹⁰ שערך¹¹ את הספר צמח צדק. עליו מסופר¹² כי זכה לקירוב מיוחד מאת אדמו"ר הצ"צ.

בהיותם סמוכים לחדרו של הרבי לא פספו הזדמנות להשיג עוד ועוד מעבודתו בקודש. כך מסופר על הרב רוזנבוים¹³: "אשר פעם מצא לו דרך להביט דרך חלון מבחוץ לחדר אדמו"ר בעת תפילת שחרית של אותו צדיק, וירא הנה סולם מוצב ארצה ונשען על הגג, לנקות את ארובות העשן, (ועלה עליו, ד.ב.) והתענג לשמע את פסוקי תהילים קאפיטל ל"ט, הנאמרים מפה קדשו, פסוק הודיעני ה' קצי כו"¹⁴, החזיר את פסוק זה כמה פעמים.

נעים ה' להפליא לשמוע את הניגון, וה' חושב אז – ווי גליקליך ער איז וואס ער האט געפונען די המצאה קריכען אף דעם דאך (= איזה בר מזל הוא שמצא את ה'המצאה' לעלות על הגג). והנה הרבנית הצדקנית נ"ע גערה עליו בזה הלשון: בעז חרפהניק בעז בושניק וואו ביסטו געקראכען? האסט ניט געזעהן ווי א איד דאווענט? (בלי חרפה ובלי בוש, מה הנך מטפס? מעולם לא ראית יהודי מתפלל?) וימלט.

אבל הניגון נשאר עמדו, כי ה' שר את הפסוק באותו הניגון אשר שמעו..."

הרב אברהם חיים רוזנבוים

הרב ווידרביץ בתקופת כהונתו בארצות הברית

של הצ"צ עד שזכה להימנות עם 'היושבים'.

שורות אלו מבטאות היטב את המעלה והזכות שנפלה בחלקם של אותם החסידים שזכו להעביר שנה, שנתיים ואף יותר במחיצתו של הרבי.

אותם אלו ששהו בליובאוויטש לאו דווקא היו גדולים בתורה במושגי אותם הימים וכמו שמספר הרבי הריי"צ על "אלו" שלא הצטיינו בלימוד והיו מתחככים בין החסידים"

תהילים בניגון מפיו של הרבי

אחד מהיושבים של אותה התקופה היה החסיד ר' **שמואל הורביץ (מאזינקער)** שישב בליובאוויטש לערך כ-10 שנים⁷. הרבי הריי"צ מביא מפיו את תיאורה של ליובאוויטש באותן שנים: "בעת נשיאת רבנו – מספר ר' שמואל

– כמעט אשר בכל משך השנה היו נמצאים בליובאוויטש מנכבדי וזקני החסידים, ואם כן איפוא היה בכל עת מקום לשמש את מי מהגדולים, לראות איך הוא מתפלל, איך הוא אוכל, איך הוא לומד, איך הוא מתנהג, אשר לפעמים פעל זה על הצעירים עוד יותר מכמו הלימוד".

לא בכדי נחשב חסיד זה לאחד ממעתיקי השמועה המהימנים ביותר אצל כ"ק אדמו"ר הרש"ב ובנו אדמו"ר הריי"צ⁸.

חברותא מיוחדת שישבה בליובאוויטש באותם הימים היתה בין החסיד הרב **אברהם חיים**

(6) ליקוטי דיבורים, שם.

(7) וגם בשנים שלאח"מ היה מבקר בליובאוויטש רבות.

(8) הרבי מריי"צ סיפר כי אביו אמר לו בחורף תרנ"ב: "ר'

שמואל מאזינקער הוא איש אמונים ומדייק בלישנא, ובדבר שהיה אצלו איזה ספק לא היה כותב".

(9) הנהיג במשך עשר שנים את קהילת חסיד חב"ד בפל-עשניץ, לאחר מכן היגר לארצות הברית והיה מראשי עדת חסידי חב"ד בניו יורק.

(10) מחשובי רבני חב"ד בדורו של אדמו"ר הצמח צדק. כיהן כרבה של מוסקבה במשך 16 שנה, לאח"מ היגר לניו יורק ושימש כרב עדת חסידי חב"ד באמריקה.

(11) יחד עם הרב שמעון ב"ר דוד.

(12) ראה בקובץ הערות הת' ואנ"ש – מאריסטאון, ש"פ בא תשנ"ד, ע' 17.

(13) תולדות אברהם חיים, מרשימת הרב דוד שיפרין.

(14) מדובר על התנועה המיוחדת לצ"צ על פסוק זה, שרש"י מה על פי זכרונו של ר' אברהם חיים.

כאשר הוא יהיה זה עליו יטיל אדמו"ר הרש"ב את תפקיד המשפיע לגרעין המייסד של ישיבת תומכי תמימים.

בתקופת אדמו"ר מהר"ש

אם כי בתקופת אדמו"ר מהר"ש כבר לא היתה הישיבה תחת הנהלת חצר הרבי, ה'זיצערס' המשיכו להגיע בכתקופות קודמות אם כי נראה כי מספרם פחת.

מהידועים מבין היושבים באותו הזמן הם: החסיד ר' שמואל גוראריה, מחשובי אנ"ש שרתם רבות לענייני רבותינו נשיאנו; ר' יעקב שמשון מוויטעבסק; ר' חיים דוד לייז, שו"ב בנעוול; וכהנה וכהנה.

גם בשנים לאחר הסתלקות כ"ק אדמו"ר מוהר"ש וטרם קבלת הנשיאות ע"י הרבי הרש"ב לא פסקו ה'ושבים' מליובאוויטש.

כך למשל בשנת תרמ"ה נסע לליובאוויטש הרב **שניאור זלמן סלונים**, גאון בנגלה ובחסידות, את כל הדרך מחברון ושהה בה תקופה ארוכה כ"יושב". אדמו"ר הרש"ב קירבו ואף כינה אותו בחביבה 'נכדו'¹⁵. הרבי למד איתו חסידות בחברותא ובמהלך מסע יאלטא¹⁶ אף לקח אותו עמו להיות המלמד של כ"ק אדמו"ר הריי"צ בזמן הנסיעה.

החותמת של ליובאוויטש

בין חשובי החסידים שישבו בליובאוויטש במחיצת אדמו"ר מהר"ש היו שני זקניו של הרבי

15) בהמשך לכך שאביו, אדמו"ר מהר"ש כינה את אביו של ר' שניאור זלמן 'חנני'.

16) בשנת תרמ"ו.

'הנה ליובאוויטש הוא ירושלים שלנו'
גליון התמים חוברת ב'

סבו של הרבי, הרב מאיר שלמה יובסקי

זכה שהרבי יגלה לו את מטרת ירידת נשמתו לעולם: "לימוד תורה ויראת שמים עם תינוקות של בית רבן".

אחד מהדמויות המפורסמות ביותר מה'זיצערס' היה ללא ספק החסיד ר' **חנוך הענדל קוגעל** שלימים יהיה ממחנכיו של כ"ק אדמו"ר מוהריי"צ בילדותו. עשר שנים התייגע ר' חנוך הענדל כהכנה לנסיעה לרבי ועוד שנה שלימה ישב בליובאוויטש קודם כניסתו ליחידות.

בתור 'יושב' הוא מופיע באגרותיו של הרבי הריי"צ בין השנים תרכ"ז-תרל"א בתקופת אדמו"ר מהר"ש.

ארבעים ושלוש שנים לאחר מכן תימשך השרשרת

הזדמנות אחרת להשיג 'מציאה' חסידית נקרתה בפניו עת נכנס להיכל הרבי 'משולח' שהתאונן כי הוא מתבייש לסובב בעיירות כשטליתו ישנה ובלויה, בתגובה העניק לו הרבי את טליתו שלו.

כשצעד המשולח, מאדיל שמו, אל מחוץ לחדר הרבי פגע בו ר' אברהם חיים וחיש מהר הבין איזו מציאה חסידית נקרתה לפניו. "הבא לי את הטלית" הציע "ובוא נלך אל מוכר הטליתות ואקנה לך טלית חדשה לגמרי בתוספת נדבה הגונה" מאדיל התרצה לעסקה והחסיד המאושר אסף לחיקו בחרדת קודש את טליתו של הרבי.

ר' אברהם חיים ירא להתעטף בטלית זו, מלבד יום כיפור אחד, ובסופו של דבר שלחה במתנה לכ"ק אדמו"ר הרש"ב.

הדרכה צמודה

השהות במחיצת הרבי אפשרה לאותם חסידים גישה ישירה והדרכה צמודה בחייהם ובעבודת ה'. כך היה אצל החסיד ר' **יקותיאל דייטש** המכונה **קושיע דוקשיצער** שבתקופת ישיבתו בליובאוויטש

משפחת סלונים חבורו, הרב שניאור זלמן שני מימין

כיצד יתכן באופן אחר?!

...החידוש הי' איפוא, בהנהגה שלאחרי הנישואין – שהיו נוסעים לליובאוויטש להתעכב זמן ממושך לעסוק בלימוד התורה, נגלה וחסידות, שכן, למרות העובדה ש"ריחים בצווארו", ולמרות ההתחייבות שקיבל על עצמו ב"כתובה", "שארה כסותה ועונתה לא יגרע", ומה גם שישנו הציווי ד"נקי יהי לביתו שנה אחת" – הרי זה באופן ד"סבר וקיבל" כ'.

ותקופה זו – שבה היו יושבים בליובאוויטש – היתה היסוד והבסיס שעליו בנו את ביתם למשך כל ימי חייהם, כלומר, מלבד עצם העילוי במשך תקופת היותם "יושבים", נעשה הדבר גם "חותמת" על כל משך הזמן שלאח"ז, כבנדו"ד, אצל בעל היאר-ציטי, שהמינוי לרבנות בעיר שבה כיהן בשעתו זקנו, גדלותו בפסקי דינים, ביראת שמים וכו', היו "חתומים" בהשפעה שקיבל בתקופת ישיבתו אצל אדמו"ר מהר"ש".

מלך המשיח שליט"א – ר' ברוך שניאור זלמן שניאורסון – סבו מצד אביו, והרב מאיר שלמה ינובסקי, מצד אימו.

נאה אם כן לסיים בדבריו של נכדם, כ"ק אדמו"ר שליט"א, בשיחת קודש אותה נשא ביום השנה לרב ינובסקי ע"ה. דברים הנוגעים במיוחד לשנת 'הקבוצה' ולבסיס החסידי לחיים אותו מקבלים אצל הרבי:

"...בימים¹⁷ ההם, טרם שנוסדה ישיבת תומכי תמימים היו אברכים שמיד לאחרי החתונה היו נוסעים לליובאוויטש לשהות במחיצת אדמו"ר מהר"ש, והיו מתעכבים – כל עכבה לטובה – זמן ממושך, כדי לעסוק בלימוד התורה, נגלה וחסידות, באופן של התיישבות, שלכן, נקראו בשם "יושבים" בנוגע לזמן שלפני הנישואין לא הי' כל חידוש בכך שכל היום כולו הוקדש ללימוד התורה, מאי קמ"ל,

(17) שיחת ש"פ ניצבים-וילך תשמ"ו, התועדויות ח"ד ע' 438.

להתבונן בחסידות במחיצת נשיא הדור

הברית בה יש ריבוי עניינים חיצוניים שאינם מתאימים לתמים חסיד. המענה לחששות הללו היא ההבנה והידיעה שדוקא מתוך הזמנים הקשים - זוכים לגילויים הנעלים והעמוקים ביותר.

ראיה לכך נמצאת בספרו של הרמב"ם ה'יד החזקה', בהלכות תלמוד תורה (פרק ג' הלכה י"ב). בהלכה זו נותן הרמב"ם כמה דרכים ועצות ללימוד שישתמר היטב במוחו של הלומד, מעבר לזמן הלימוד עצמו. הרמב"ם מביא את הפסוק מקהלת "אף חכמתי עמדה לי", ומבאר: "חכמה שלמדתי באף - היא זו שעמדה לי". היינו לימוד התורה שלמדתי בקושי ו'בכעס שרבי כעס עלי וסטר על לחיי' - דוקא היא זו שעמדה לי.

מכאן אנו מבינים שאין מה להתפעל מכל מה שקורה בחוץ. אדרבא, דוקא לימוד מתוך שקידה והתמדה, על אף הקשיים, מביא את "חכמתי עמדה לי" - שיהיה קיום וביסוס לדברי התורה שלומדים.

ב"ה כיום 770 הוא מקום מאוד-מאוד מרכזי ושקיעה בלימוד בזאל עולה להראות דבר לא פשוט. יש כאלו שחושבים שלימוד במקום אחר יכול להועיל להם יותר... המענה על זה טמון בשני המעלות שהוזכרו לעיל - ראשית לדעת שנמצאים בבית של הרבי, שם יש כוח ללימוד באופן נעלה יותר, ושנית - שדוקא מתוך הקושי משיגים התעלות והצלחה גדולה יותר בלימוד.

אחד מהתמימים שהעמיק בלימוד החסידות בשקידה, הרגיש שהלימוד לא פועל עליו דיו ולא משפיע מספיק על טבע מידותיו. הוא כתב לרבי מכתב על כך, ושאל וביקש דרך בה יוכל להחדיר בעצמו את לימוד הדא"ח שלומד. כמענה על כך, הציע לו הרבי שאת ההתבוננות בענייני החסידות שלומד יעשה במחיצת יהודי שכבר פעל והחדיר את לימוד החסידות בעצמו ואז יפעלו עליו הדברים. אותו תמים השכיל מיד להבין כי הרבי מתכוון שיעשה זאת 770...

מהסיפור הזה ניתן להבין את פעולת השהות ב-ד' אמות של הרבי, ביחס ללימוד תורת החסידות. על אף שלימוד התורה בכל מקום שהוא חשוב, טוב ופועל; מכל מקום כאשר נמצאים אצל הרבי, ובפרט בשנת הקבוצה, יש לכך תוקף וחיזוק מיוחד.

ההמצאות בביתו של נשיא הדור, יחד עם נשיא הדור - אין ספק שזוהי סגולה מיוחדת ומקום מוכשר לקבל את כל העניינים הכי נעלים בפנימיות.

ברור שגם מצד הבחור נדרש מאמץ - ההגעה ל-770 צריכה להיות מלווה בהשקעה יתירה בלימוד. חוץ מלימוד הנגלה -

שזהו דבר הפשוט, צריכה ונדרשת להיות הוספה והעמקה בלימוד החסידות גם כן, ובאופן שיפעל.

ייתכן וישנם כאלו שחוששים מהתרחקותם מהבית ומהאווירה והמעטפת הרוחנית המוכרת. מפחדים ליפול ולהיתפס בענייני העולם, בפרט בארצות

**ברור שגם מצד
הבחור נדרש
מאמץ - ההגעה
ל-770 צריכה
להיות מלווה
בהשקעה יתירה
בלימוד. חוץ
מלימוד הנגלה -
שזהו דבר הפשוט,
צריכה ונדרשת
להיות הוספה
והעמקה בלימוד
החסידות גם כן,
ובאופן שיפעל**

התודה והברכה!

לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

ל-1265 התורמים היקרים למתנות לאביונים - כמו שהרבי נותן, עבור קופת בחורים 770 בית משיח, שפועלת לאורך כל השנה עבור הצרכים הגשמיים של תלמידי התמימים ב770, ובעיקר חלוקת כובעים וחליפות ושאר הביגוד לחג הפסח.

הת' אהרני בן שיטריט
הת' מענדי כץ
ר' שלומי וילהלם
ר' חיים מאיר זלמנוב
ר' משיח אליאס

**ולעשרות ידידי הקופה
על עזרתם הנדיבה
ותמיכתם במהלך כל
השנה**

חברת בורסלינו
ר' מענדי בוסטומסקי
ר' ראובן קמינצקי

**חברת 'מות המשיח
פתרונות תקשורת'**

תודה מיוחדת לחברת
צ'ארדי ובראשה המנכ"ל
היקר הרב שי צ'רנבסקי
ועמו ר' אהליאב אבוטבול
על תרומת הקמפיין מדי
שנה שנה, במאור פנים
ובהתמסרות יוצאת דופן

מולטימדיה:

הת' לוי קולטון
ר' לוי קאשי

עיצוב וגרפיקה:

ר' שניאור ז. מעטוף
הת' מנחם מענדל חביב

סליקת אשראי:

מרכז חב"ד העולמי
לקבלת פני משיח.

חב"ד אינפו:

ר' שניאור אלפנבין
ר' שניאור אליאס

בית משיח:

ר' אבריימלה רייניץ

קראון אודישן:

ר שרגא קרומבי

ידיעון הכפר:

גב' שבי מלכא

תודה מיוחדת:

בברכת ישראל כח!
מנהלי הקופה

צוות הקמפיין והעמוד

בראשם:

הת' מענדי זכריה

הת' שמוליק מזרחי

הת' מענדי גורליק

הת' מענדי חביב

הת' לוי רוזנפלד

הת' ישראל פיין

הת' מענדי קולטון

הת' זלמי גרליק

הת' עידו מילשטיין

הת' מענדי אדרעי

הת' אלמוג כהן

הת' מענדי אוריאן

הת' מענדי מרינובסקי

הת' יוסקה קדם

ולכלל נציגי הישיבות על

ההתמסרות במהלך כל

הקמפיין ולאורך כל השנה

הנהלת ישיבת תות"ל

המרכזי 770:

הרה"ח שניאור זלמן

לאבקובסקי

הרה"ח שלמה הכהן זרחי

קופת בחורים 770
- בית משיח

הת' שלום דובער גולדשטיין

הת' שניאור ליפס

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

אורות דקבוצה בכלים דבית חסידי

כשמדברים על קבוצה, אי אפשר בלי לקבל פרספקטיבה מהדמויות שחלק גדול מהתמימים עוברים דרכן במסע להקמת בית חסידי. **הגה"ח הרב חיים שלמה דיסקין**, רב העיר קרית אתא, שידיו רב לו בחינוך והדרכה לנוער, לבחורים ולזוגות **והרב מנחם קעניג**, ממקימי ארגון 'דרך הבית', מלווה שידוכים ויועץ נישואין מזה שנים, בשיחה מעמיקה עם תובנות רבות עוצמה. ראיון מכוון

מנחם אמיתי

להיות מחוזרים ל'תחנת הכוח' החסידית

קבוצה.. מה כל כך מיוחד אותה?

"כשמדברים על קבוצה, עונה הרב קעניג, מיד הלב נפתח ומתרחב. קבוצה זו שנה של שיא, שנה שאין שניה לה, פשוט שנה שמעמידה על הרגליים. כמעט כל אחד יכול להעיד על עצמו – ואני הקטן בתוכם – שבשנת הקבוצה הכל מתעצם, מתחזק ומתרבה, בכמות ובאיכות. השמירת הסדרים, הלימודים – בעוצמה ובחוויה שלהם, ההתוועדויות ה'עמוקות' שלא מוצאים בשום מקום אחר, הדיבוק חברים, המבצעים, כל המעת לעת הוא מעת לעת של תמים – של שיא.

זה פשוט להיות שנה שלימה הכי קרוב ל'תחנת הכח', שנה שלימה להיות סביב הרבי, לחוות את הרבי, לדבר על הרבי, להרגיש. במונחים של העולם אפשר להשוות את זה ל'טורבו'. שנה שהכל קורה בה הרבה יותר מהר, הרבה יותר חזק והרבה יותר עמוק ועוצמתי.

ומצד שני, גם בתחומים שליליים, יכולים לראות שיאים לא פשוטים ולהגיע מהר וכואב למחוזות אחרים. זה מזכיר את הסיפור הידוע של הבעל שם טוב על יהודי צעיר והולל שנכנס ליחידות, הסביר לו הבעש"ט שיש לו בהמה חזקה ולכן הוא הידרדר כל-כך רחוק, אבל הסיבה האמיתית שיש לו בהמה חזקה היא כדי להגיע למקומות גבוהים, וגם אם כרגע הבהמה הובילה אותו למטה, יש לו את הכח לעלות בחזרה למעלה. גם בקבוצה לפעמים הנפש הבהמית מתפתחת מהר.. אבל הכל בשביל שהעליה אחר כך תהיה גבוהה הרבה יותר.

בחור שהוא 'כהן גדול'

ואיך בחור עושה את התפנית מכזאת אווירה מרוממת אל חיי המעשה, להקמת בית ולכניסה בעצם לעניני העולם?

"בחור שואל את עצמו בגיל ובשלב מסוים מה

התכלית ומה הלאה, אומר הרב דיסקין. בנקודת זמן מסוימת מתעורר הצורך האנושי שטבע בנו הקב"ה של 'לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו'. וכאן חשוב שבחור לא יעשה את זה בקבלת עול, אלא ישאל את עצמו, 'למה בכלל מתחתנים?' מה המטרה והתכלית בזה. כי כשהוא יענה לעצמו תשובה אמיתית ע"פ תורה, הוא ירצה לעשות את זה, והוא יעשה את זה טוב ונכון יותר.

כהן גדול שעובד ביום הכיפורים חייב להיות נשוי, עד שמכנינים לו חלופה למקרה שיתאלמן. הרבי דיבר פעם באריכות בנושא הזה של 'וכיפר בעדו ובעד ביתו'. הנקודה היא ששיא השיאים של עבודת הכהן הגדול, צריך להתבטא ולהתנקז אל הבית שלו, שם יערוך סעודה על צאתו בשלום מן הקודש, ושם, בפארבריינגען הזה ישתף ויעניק לאשתו מכל ההשגות הרוחניות שהשיג בעבודת היום הקדוש בשנה. אם בחור מבין שהוא הכהן הגדול, ובלי 'ביתו זו אשתו' העבודת השם שלו חסרה, הוא ירצה מאוד להתחתן.

איך ממשיכים אחרי שיא השיאים?

"פעם כתמים בקבוצה, משתף הרב קעניג, ישבתי והתוועדתי עם חבר טוב, על התקשרות ועל החיים. הוא אמר לי שבעיניו, יש הבדל תהומי בין בחור חסידי לאברך חסידי. בעוד בחור חסידי – במיוחד בקבוצה – חי

כולו עם הרבי. נושם, אוכל, ישן, לומד רבי, זה כל חייו ועיסוקו המרכזי. הרי שאברך חסידי, יש לו 'פינה חמה מאוד לרבי', איזו 'אהבה הטבעית' או לפעמים 'אהבה מסותרת' שמידי פעם מתעוררת, מטיסה אותו לרבי, תבקע החוצה באיזה התוועדות, תשתפק ממנו בתאריכים מיוחדים.

זו נקודה שמצד אחד מאוד ריגשה אותי – המקום הכל כך חזק, האינטנסיבי והגבוה בו תמים בקבוצה נמצא, לחיות את הרבי בכל המעת לעת. מצד שני, הדברים גם מאוד זעזעו אותי, האמנם?! הרבי מוביל אותנו לשיא השיאים, לפסגה הרוחנית של חייו, ומשם יש לנו פשוט מצווה דאורייתא

חשוב שבחור לא יעשה את זה בקבלת עול, אלא ישאל את עצמו, 'למה בכלל מתחתנים?' מה המטרה והתכלית בזה

הרב מנחם קעניג

הכי עמוקות ובמאמרי עבודה והשכלה – תכלית ירידת הנשמה, דירה בתחתונים, חיבור עליונים ותחתונים ועוד שלל מושגים. אבל בשיח הפנימי כתמימים, הקשר ביניהם לבין 'משפחה', 'נישואין' או 'פרנסה' מקרי בהחלט, ה'רצוא' הוא רצוא טהור, להשתאבא בגופא דמלכא, לא 'כדי' ובלי לחשוב על היום שאחרי. שבתי בבית ה' כל ימי חיי

והאמת שככה זה צריך להיות, ככל שהרצוא עולה גבוה, בלי להתבלבל, כך השוב עמוק יותר. אבל בנקודת החיבור נדרש סוויץ' ותפנית משמעותית – העולם שעד כה כתבת לו גט כריתות, הוא עכשיו ה'עבודת השם' החדשה שלך. וואו, רגע רגע, אתם בטוחים!?

וקבוצה נותנת את הכח ומביאה את הבחור לבשלות הרוחנית המתאימה כדי לצלול לחיי המעשה. היא השיא של תומכי תמימים, השפיץ של השפיץ, ושם התמים מגיע לשיא ה'רצוא', לשיא הניתוק שלו מהעולם החיצון, כעין קפסולה של גאולה, שם יוכל לצמוח ולטעום אלוקות, והכל כדי להכשיר אותו למשימת חייו. איש כאשר הועידה לו ההשגחה העליונה, זה בשליחות, זה בשדה החינוך, זה ברבנות וזה בעבודה.

להתחתן, להקים בית ו'לצנוח' בצניחה חופשית אל ה'חיזו דהאי עלמא'. וכי נגזר עלינו שמתישוהו במהלך החיים נפסיק להיות שייכים לרבי?

נו, כמובן 'אילו נצטוונו לחטוב עצים', תמימים מוסרים את נפשם לעשות את רצון הרבי, אף 'בתשלום מחיר כבד', אבל ידעתי בתוכי שזה לא נכון, לא יתכן שאת מרבית החיים כחסיד, נעביר כשאנחנו רק מתרחקים ממה שאנחנו. לא, זו לא גזירת גורל, אלא בחירה. הרבי נותן לנו את האפשרות להיות איתו יותר ויותר גם עם הקמת בית וקפיצה לעמוקים של חיי המעשה. ולא רק שזה לא יפריע, אלא אף יועיל לכך, רק צריך באמת למצוא את הדרך.

קבוצה - הזמן לַבְּשָׁלוֹת רוחנית

אז למה בעצם בחורים קצת 'מתבלבלים' בשלב הזה, לכאורה זה שלב מתבקש, הגיוני ויודע מראש?

"ברור שבאינספור שיחות הרבי מכוון אותנו לתכלית הזאת, אומר הרב קעניג, תמיד זה מגיח מאחורי הרעיונות הכי נשגבים, הרש"י-שיחות

הרב חיים שלמה דיסקין

של היום'. זו שאלה כבדת משקל, כי בעצם, עברו דורות שלמים בלי 'קורס הכנה לשידוכים והכוונה לחיים', אז מה נשתנה?

אני זוכר את הרגע המכונן כשעברתי דירה וגיסי היקר, הרב שניאור אודרמן, שאז היה נשוי טרי, עזר לי כל הלילה לארוז ארגזים. לפנות בוקר צנחנו בעייפות גדולה אל הספות והתוועדנו כמו תמימים בשעות של תמימים, ושם התלבנה הנקודה הזו, דמות החסיד של דור השביעי מול דמויות ההוד שעיצבו את עולמנו החסידי.

באמת בציוור החסידי של פעם, כמו שהטיב לבטא האמן החסידי ר' זלמן קליינמן, רואים בקתה, ובה אישה עומדת בחצר עם כבסים וילד שאוחז בה, החיים מעסיקים אותה מאוד. ואיפה בעלה? בעלה מרחף, חגור באבנט על סולם בראש הגג, ראשו בעננים והוא מטפס, הוא מתעלה. ככה זה היה נראה וככה זה היה צריך להראות. השמיים שמיים לבעל, וארץ נתן לאישה.

החידוש של הדור השביעי

ואיך בעצם הרבי יצר את השינוי של הדור השביעי?

החל מהדוגמה האישית שהרבי נתן, דרך המבצעים

במקום הזה אני חייב לציין ולהודות ל'איגוד תלמידי הקבוצה' העושים עבודת קודש בשנים האחרונות ונכנסו למשבצת חשובה מאין כמוה של מעטפת רוחנית, גשמית והדרכתית לבחור בקבוצה ואחריה. ורואים את התוצאות המוצלחות בסוויץ' הזה, במעבר החלק יותר בין שיא השיאים לעבודת החיים, להקמת הבית.

הכל תלוי בשאיפה

הכל טוב ויפה, אבל ביננו, זה הרבה פחות נוצץ ואוטופי, צריך 'להתלכלך', להתעסק עם פרנסה, בנקים, להתחיל לדבר בשפה שהעולם מבין. אולי בגאולה נראה בגלוי את כח הפועל של דיסקונט ומזרחי טפחות וכל השערים יפתחו בפנינו כבמטה קסם. אבל עכשיו... זה ירידה רוחנית משמעותית. איך מתווכים את זה לתמימים?

"כל אדם צריך להסתכל על המטרה שלו בחיים, מסביר הרב דיסקין, לאן הוא שואף להגיע. כשעוזרים לבחור להתרכז במטרה הנעלית של הקמת בית בישראל ודירה בתחתונים, טרדות החיים יקבלו אצלו את המקום הנכון שלהן ותו לא, העולם הזה' הרבה פחות יוכל 'לטרוף' אותו בקלות והכל יהיה אצלו חלק מהמטרה הקדושה של הקמת הבית.

כשהכל מסתעף מאותה מטרה, הדברים קלים יותר. אז להשקיע בשלום בית זה קדוש, לתת את הזמן לילדים זה קדוש, לפרנס זה קדוש, וגם לשטוף כלים זה חלק מאותו ענין נעלה של הקמת בית יהודי. מהמקום הזה גם השליחות, התפילה והלימוד תורה מקבלים מקום גבוה ונעלה יותר, לא רק של אדם יחיד, אלא של בעל ואבא, של ראש משפחה שיש לו אחריות רוחנית על בני הבית.

הרב קעניג מוסיף: "כאן בהחלט נדרש 'לפקוח את העיניים', הרי הרבי אומר שאנו נמצאים כבר בדור הגאולה ואפשר כבר להתחיל לחיות אותה. היכולת הזו קיימת אצל כלנו במלואה. רק צריך להאמין בזה באמת ובתמים ולחפש ולמצוא את הדרך לפעול כל דבר באופן גאולתי כיאה לימות המשיח.

איך נראה חסיד של פעם?

כשהקמנו את 'דרך הבית', אחת השאלות שהעסיקו אותנו הייתה 'מה ההבדל בין חסיד של פעם לחסיד

בטרחה הרבה, כשתצטרפו אותי תקראו לי, אמר. ואז באמצע שיעור באו להודיע לו שמתחילה החופה, הוא סגר את הגמרא ונאנח, 'צער גידול בנים'...

קבוצה - המפתח להתקשרות

אז איך זה קורה? איך משתלבים הרוחניות והגשמיות בצורה הנכונה בלי שאף תחום לא יפגע?

"התקשרות לרבי זה המפתח, אומר הרב קעניג בהחלטיות. זה מה שרוכשים בקבוצה. אם נכנסים לעולם בצורה הנכונה כמו שהרבי מדריך אותנו, אז הדרך בהחלט סלולה ולא צריך לוותר על שום דבר. לא מגיעים למצב שהעולם הרוחני והגשמי מתנגשים. גם ללמוד תורה, גם להתפלל, גם להפיץ את המעיינות ולעסוק בשליחות וגם לפרנס בכבוד את המשפחה, גם שיהיה זמן איכות עם האישה ועם הילדים, שתהיה אוירה נינוחה בבית.

לא כמו ההדרכה שפעם לימדו חתן טרי, 'כבר מהשבת הראשונה אל תחזור הביתה אחרי התפילה כדי שהאשה תלמד לא לבנות עליך'. אולי בדורות הקודמים זה עבד, אבל היום בית חסידי לא יכול להתקיים בלעדיך, בלי בעל ואבא נוכח, מעורה, מדבר בשפה המשפחתית ומספק את הצרכים הגשמיים והרגשיים לבני הבית.

אז גם תהיה בהתוועדות, אבל גם תחזור לבית בשעה סבירה שתאימת עם זוגתך מראש, ככה תיתן לה את הביטחון שהיא הכי חשובה בעיניך בעולם. כי ככה הרבי רוצה. כי זה לא שכל המשפחה, האשה והילדים בכף מאזניים אחת והרבי בכף השניה, להפך! הרבי מכריע את הכף, ולכן המשפחה במקום הראשון.

איך 'נוחתים' נכון לעולם?

"זה אחד הנושאים שמוכיחים עד כמה חשובה

השליחות בתוך העולם, ועד הוראות ומכתבים פורטיים שעיצבו כולם את דמות החסיד של דורנו. הרבי רוצה ששלוחים ילכו עם עניבה, הרבי מלמד אותנו גישה נכונה לעולם, הרבה מעליו באופן שלא יכרע ולא ישתחוה - אבל גם בתוך תוכו. מורה לנו לחתור לרווחה כלכלית ועשירות בפשטות, כותב הדרכות מפורטות בעניני שלום בית, מתייחס לנושאים הכי אקטואליים ועכשוויים, והכל בעיניים של מלך המשיח שגואל את העולם.

הציור הזה של בעל בשמיים ואשה בארץ, הוא ציור שלא שייך לדור השביעי. ואם נגלגל אליו עינינו בנוסטלגיה, אנחנו עלולים לאבד את האוצר שהרבי נתן לנו, את החוברת עבודה של הדור השביעי.

אולי גם על זה הרבי אומר, במאמר באתי לגני - שהאוצר מוכן לכל יהודי, והתיבה נמצאת, והקדוש ברוך הוא נותן את המפתח בידו של כל יהודי, והאוצר גלוי לעין כל, אבל לא לוקחים אותו. למה? כי מסתכלים לצדדים. את זה שמעתי רבות מאבי מורי.

לצעוד בנתיב של הרבי

הרבי נותן לנו דרך חדשה, בפירוש הרבי סלל נתיב חדש. כמו למשל אמירת לחיים בשופי שהיא מודל חסידי יציב ועתיק יומין שמעוגן בסיפורי חסידים והתייחסויות

רבתינו נשיאנו, אבל בדורנו, לאחר גזירת המשקה, אין זו הדרך. הרבה חסידים ואפילו משפיעים, נצמדים למודלים החסידיים כמו שקיבלו איש מפי איש מחסידי הדורות הקודמים, זו ההיסטוריה שלנו, הסיפורים מחכימים ומהווים אבני דרך, אבל אי לו לחסיד בן דורנו שיעזוב את אשתו וילדיו, יקפוץ על עגלה מזדמנת ו'יסע לליובאוויטש' לחצי שנה כי חשקה נפשו בדברי אלוקים חיים.

כמו אותו ראש ישיבה חב"ד נודע בדורות קודמים שהיה באמת מונח כולו בלימוד וענייני העולם לא נגעו לו במאומה. עד שכאשר בנו התחתן בשעה טובה ומוצלחת, ביקש שלא יטרידו אותו כלל

להיות שנה שלימה הכי קרוב לתחנת הכח, שנה שלימה להיות סביב הרבי, לחוות את הרבי, לדבר על הרבי, להרגיש

התוועדות לילית עם גיסי שניאור. החל להרקם הרעיון שצריך להקדים רפואה וגאולה. לתת לבחורים ללמוד מטעויות של אחרים, חבל ללמוד בדרך הקשה.

לא לחכות לאברך שיפול, שהבנק ילמד אותו פיננסים בדרך הקשה, שהאישה והשלום בית יגרמו לו להבין אחרי 5 שנים איך הוא צריך להתייחס לאשתו, שהילדים, המורים והמנהלים יסבירו לו בדיעבד איפה טעה ומה חסר לילד שלו.

לא לחכות לשלבים בעייתיים, אלא להכניס לתמימים את הנקודה הפשוטה שלהקים בית. זה דבר חסידי. כן, זה לא שקבוצה נגמרת בשידוכים ואז צריך להשתדל להידרדר כמה שפחות, חס ושלום. לא לאבד את ההתקשרות והביטול לרבי, את אותה חיות וחיוניות שרכשנו בשנה הכל כך משמעותית בחיינו, את אותה אהבת השם ויראת השם, ואהבה עצומה לרבי והיכולת הזאת להתוועד 'טיף און טיף' - עומק לפנינו מעומק'. אדרבא, הכל נועד בשביל היום הזה.

זה המסר שאנחנו משתדלים להנחיל לתמימים שעוברים דרכנו - בחור שסיים קבוצה לומד איך לתרגם את כל האורות הכי גבוהים, את כל ההתקשרות הכי עמוקה, להקמת בית. זה לא סטייה מהמסלול, זה המשך של אותו מסלול. אם בתור בחור הוא היה מקושר לרבי, בתור אברך הוא הולך להיות פי כמה מקושר לרבי. ולא רק הוא, הוא הולך להמשיך את ההתקשרות הזאת בתוך ענייני העולם, זו ה'הורידה למטה בארץ', זו השליחות של הדור השביעי - לאישה, לילדים, לשכנים, לשליחות, שיראו ממנו דוגמה חיה איך נראה אברך חסידי.

לצעוד לחתונה עם ה'רשימו' מקבוצה

הידע הזה טוב ויפה, אבל מכאן ועד לפרקטיקה של חיי המעשה הדרך עוד יכולה להיות ארוכה עד מאוד. איך הדברים מחלחלים כשעוד בחור עומד

ההדרכה לפני השידוכים והנישואין, אומר הרב דיסקין. כי בעוד הבנות לומדות בצורה רחבה על הבית היהודי ועל ההתנהלות במרחב הזוגי והמשפחתי, הרי שבחורים לא שומעים כלל על חיי המשפחה בעולם הישיבות 'ונוחותים' אל מעמקי החיים באחת.

הם סבורים לא אחת שהם הולכים להפגש עם עוד 'סוג של חברותא', רק לחיים במקום למסכת השנתית, וניגשים לזה כאילו מדובר במוכר ונדוש. ואז לא אחת עלולים להווצר חיכוכים סביב שלל נושאים, ביניהם נושאים הקשורים להנהגה חסידית שהבעל שמע וראה כבחור וקיבל אותם בבחינת 'קוב הדין את ההר' ולא יודע איפה נכון וצריך לתאם את הדברים, איפה ה'שפיצקייט' האמיתי הוא דווקא לעשות מה שנכון לחיי המשפחה, לאשה וילדים.

קבוצה נותנת את הכח ומביאה את הבחור לבשלות הרוחנית המתאימה כדי לצלול לחיי המעשה

כשמקבלים הדרכה יודעים על מה לשים את ההדגשים, על מה צריך להסתכל בפגישות, מה חשוב ומה פחות חשוב, מה הם הדברים שיכולים להתעורר בהמשך החיים, איך להתנהל, איפה להתגמש ואיפה להקפיד. כל אדם שונה מחברו, על אחת כמה וכמה גבר ואשה שבאים מבתים ורקע שונה וצרכים להתחיל לחיות יחד - כמו שהרבי אומר - 24 שעות, 365 יום ובמשך עשרות שנים יחד. צריך לתת לזה כלים. זה לא מובן מאליו.

לכן כשהמיזם הזה של קורס הכנה לשידוכים יצא לדרך, לא היססתי להצטרף. זה היה 'חדשני' ופורץ דרך, אבל השטח דרש את זה, וראיתי בעיניי כמה זוגות נקלעו לבעיות שרובן נעוצות בחוסר הדרכה. אין ספק שהדרכה מסודרת לפני שידוכים מיישרת את הדרך וחוסכת כאב ועגמת נפש רבים לאורך החיים.

הדרך לבית חסידי

למה לא לתת לבחור ללמוד את החיים כמו שהם, כמו שאבותינו ואבות אבותינו הקימו בתים לתפארת?

הרב קעניג מתייך ושוזר את המילים: "באותה

תלמידי התמימים שוקדים על לימודם ב-770 בית משיח (צילום: מנחם מענדל בנין)

התכנים לא רק שהם מותאמים ליראת שמים וליהודי דתי, אלא גם מותאמים לתמימים. אנחנו לא מקדימים את המאוחר. מה שצריך לשמוע רק אחרי החתונה, בקורס הוא לא ישמע.

בחור מקבל בקורס שני דברים חשובים – קודם כל לרצות להתחתן, שהוא לא ירגיש שהוא 'עולה לגרדום' ומסיים את הקריירה, אלא ממשיך, מוסיף ומפתח את מה שהוא. ושנית, שהוא יגיע שמח לחתונה, עם כוחות, מוטיבציה, ואמונה שהוא יכול לסמוך על עצמו שבסייעתא דשמיא הוא יקים בית יפה שיש בו גם גשמיות וגם רוחניות כמו שהרבי רוצה.

להכיר את העולם מזווית של קדושה

ועדיין, איך מדברים עם בחורים על נושאים כאלו, זה לא עלול להכניס אותם לעולמות אחרים?

"כשהרב שוויי ע"ה נבחר לבד"ץ של קראון הייטס,

מיד אחרי וברשימו' של קבוצה ומדברים איתו על 'היום שאחרי'?

"גם בחור צעיר צריך לדעת דיני יחוד על בורים, למשל, אומר הרב דיסקין. משום מה לא מספיק לומדים את החלקים האלה, יתרה מזה, בחור שניגש לחתונה, צריך לדעת גם דיני צניעות ונושאים נוספים בהם עוסקת ההלכה. כחלק מהמעטפת של תכנית ההכנה לשידוכים, גם זה מקבל מקום, לצד החלק ההשקפתי והפרקטי, ובחור יוצא קודם כל עם מידע שרלוונטי כאן ועכשיו. ובטח ובטח יועיל לו גם בהמשך.

"אנחנו מנסים למצוא את הניואנסים, אומר הרב קעניג. לתת דוגמאות מתוך החיים שמכניסות את הבחור לאווירה ועוזרות לו לבנות בראש את הכלים לחיים – וגם לדבר בשפה של התמימים, לבוא מהעולם שלהם צעד אחר צעד ולחבר את הקצוות באופן של הלכה, השקפה, והפן המקצועי ההדרכתי.

כמובן שיש דגש שהכל מותאם לתמימים. כל

חופה ב-770 (צילום: Menachem Aron)

הלא בריא בתחום, מהמחשבות הזרות. הם כבר מכירים את זה, אז שלפחות יכירו את זה בצורה נכונה מהקדושה.

ואז קיבלתי חיזוק וסימוכין גם משיחה של הרבי מלך המשיח בנוגע לצעקת עד מתי, שיש הטוענים – זה לא היה בדור הקודם! למה צריך לעשות שינויים?

הרבי מסביר שדוד המלך כבר ענה על השאלה הזאת, "למה פרצת גדריה?" אומר הפסוק בתהילים, וממשיך – "יכרסמנה חזיר מיער". החזיר כבר כירסם את הגדרות, אז אי אפשר עוד לנסות להתגונן בתוכן, אם הן נפרצו, גם אנחנו נפרוץ כדי לתת תשובת המשקל בקדושה.

בחור יודע שמתישוהו הוא רוצה להקים בית, אבל הוא מפחד כי שמע מהחזיר כל מיני אמירות, והתמונה איך נראה הבית שהוא רוצה להקים מבולבלת אצלו. והמטרה היא לעשות לבחור

מספר הרב קעניג, הגענו אליו התמימים של הקבוצה לברך אותו במזל טוב ולהתוועד איתו. הייתה התוועדות ממש מיוחדת ואחת הנקודות שהוא אמר הייתה, שבליובאוויטש המחשבה על שידוכים ונישואין הייתה כמו עבודה זרה ממש.

הסיפור הזה העלה בי תהיות כשהתחלתי להדריך בחורים לקראת שידוכים, כשחשבנו להשיק את הקורס, הייתי ממש בדילמה. התייעצתי עם אבי ע"ה, מצד אחד – הצורך בוער מהשטח, בחורים לא מוכנים לשידוכים, נתקעים, נפגשים בלי מטרה, סוגרים בלי לרצות או מפספסים שידוכים והתוצאות מבהילות. מצד שני – בליובאוויטש זה היה כמו ע"ז ממש...

אבא שלי בחכמתו אמר לי, תמימים בליובאוויטש לא הכירו צורת מטבע, לא הבינו בגשמיות. אבל היום ברוך השם, הם מכירים צורת מטבע ועוד כמה צורות נאות... וממילא את התחומים שקשורים לנישואין הם כבר מכירים – מהאינטרנט, מהשיח

שם התלונה הנקודה הזו, דמות החסיד של דור השביעי מול דמויות ההוד שעיצבו את עולמנו החסידי

מטריד אותו לקראת הקמת בית, כי הוא חושב שהילדים שלו ירצו ללמוד איתו והוא לא יוכל.

אחריות זה תכונה שמאוד נדרשת ויכולה להתפתח בקבוצה. שם, בלי אבא ואמא קרובים, בלי מסגרת הדוקה כמו בעולם הישיבות בארץ, בחור נדרש לאחריות. כי 'אם אין אני לי מי לי'. איש לא יקדם, ילמד או יצליח במקומו.

וגם כאן ל'איגוד' יש עבודה יפה מאוד של ליווי לצד הבחור, עם יד תומכת ושלל עוזרים רוחניים וגשמיים, אבל עם מרחב מספק לבחור די לצמוח בעצמו ולפתח את אחריותו האישית.

ובמסגרת הקורס, קודם כל אנחנו מחזקים את היכולת הזאת של האחריות ועוזרים להגדיר אותה, ויחד איתה את השמחה ואת הביטחון בהצלחה ובהתקדמות. זה שלב נפלא עבור הבחור להסתכל ולקדם את עצמו, הוא עוד לפני האטמוספירה של הפגישות, עדיין פנוי וממוקד לעבוד על הדברים שהוא בוחר להתמקד בהם.

אנחנו רואים בחורים שעושים התקדמויות אדירות. חלק מההתקדמות היא בתוך החלק המובנה של הקורס, וחלק ממנה בעקבות הקורס – הם מגיעים להתייעץ, מגיעים לשאול. פתאום המשפיעים מדווחים שהבחורים היום מגיעים הרבה יותר לקבל הדרכה, ולא רק בנושאי השידוכים. זאת בשונה מפעם שאז הבחורים היו מבוהלים ולא היה את מי לשאול, לא היה מובן מה נכון ומה לגיטימי לשאול.

מילה לסיכום?

קבוצה זו אחת התקופות החשובות ביותר בחיים וחובה לנצל אותה ככל האפשר, היא הבסיס לחסידישקייט שלכם לאורך ימים, ומשם אפשר לדלות התקשרות מלוא חפניים.

דברי הרב דיסקין וערכו מתוך הרצאה ב'קורס הכנה לשידוכים'

סיור מודרך בעולם הזה כדי שגייע נכון, רגוע, עם משקפיים נכונות ומחוזק ומעודד.

הזמן לקחת אחריות

איזה ערך ראית שבחורים לוקחים איתם לשידוכים ולחיים בכלל?

"אחריות. ללא ספק אחריות. כמו שהקדוש ברוך הוא שם את האדם הראשון בגן עדן לעבדה ולשמרה – לקדם מחד, ולשמור ולהימנע ממוזיקים מאידך.

כשבחור מגיע לקראת הקמת בית, הוא צריך לעמוד גם מול דברים שעד היום הודחקו והוא לא לקח עליהם אחריות לעבוד עליהם. אם מדובר על בחור שקם מאוד מאוחר, או בחור שהיחס שלו לחברים הוא יחס לא מכבד, או בחור שלא מספיק מעורה בחברה, כלומר אין לו מספיק חברים והוא לא יודע לנהל שיחה עם הזולת, או בחור שיש לו קושי לימודי – הוא לא יודע ללמוד וזה מאוד

קבוצה בראש גדול

הבריאה... כאשר התעניינתי אצלו מדוע הוא אינו יושב בזאל, הוא השיב ש'אין לו מה לעשות בזאל'. התיישבתי איתו לשיחה ארוכה, במהלכה התברר לי שלמרות שעבר שש שנים בישיבות, הוא עדיין לא יודע איך לומדים גמרא. הוא מרגיש שאין לו מה לעשות בישיבה, ומחכה רק לסמן 'וי' על התקופה הזאת.

בחודשים הבאים צעדנו יחד כברת דרך ארוכה. שוחחתי איתו על המשמעות הרוחנית של לימוד התורה בכלל, ובשנת הקבוצה בפרט. דיברנו על הנחת רוח שהוא גורם לקב"ה ולרבי בכל רגע שהוא לומד, למרות הקושי. התאמתי לו את חומר הלימודים וסידרתי לו חברותות מתאימות, ופתאום הוא גילה שהוא יכול ללמוד זה מעניין אותו.

המקרה הזה ממחיש נקודה חשובה שלא מדברים עליה מספיק, והיא הקשר עם ההורים והנהלת הישיבות. מובן שמפאת חוקי צניעת הפרט לא יכולות ההנהלות השונות להעביר מידע על בעיות כאלה ואחרות, אבל הורה שרוצה בטובת ילדיו מוטב שיגלה אחריות ויעדכן את צוות הישיבה בתחילת השנה. זה פשוט נותן את הכלים להתמודד עם הבעייה של הבחור, ולהצליח לעבור את שנת הקבוצה בצורה המיטבית. אם אין את מידע המוקדם, לפעמים מזהים את הבעייה מאוחר מידי...

חשוב שההורים ידעו שיש 770 צוות רחב ומגוון שרוצה בטובתו ובהצלחתו של ה'תמים' שלהם ואף מכוון את החברים שלו לתת מעצמם ולהועיל אחד לשני ללמוד ולהתקשר לרבי מלך המשיח.

פ עם אחת שאל אדמו"ר מהר"ש את אביו, אדמו"ר הצמח צדק: למה התכוון הסבא (אדמו"ר הזקן) בביטוי 'דרכי החסידות'? ענה לו אביו: דרכי החסידות הן שהחסידיים כולם יהיו כמו משפחה אחת.

ידוע כי הרבי דורש מהבחורים שנוסעים לקבוצה להתעלות ולהשקיע בלימוד התורה יותר מרגילותם בארץ הקודש. אפשר לומר כי אף בנוגע לאהבת ישראל ואכפתיות יש בקבוצה 'מה אחרת' שאין בזמנים רגילים בישיבה קטנה וגדולה.

בתור צוות הישיבה יש מאיתנו דרישה לתשומת לב בנושא הזה בשני מובנים: א - להחדיר בתמימים את ההבנה שהרבה מוטל כעת על כתפיהם וחובה עליהם להיות אכפתיים ולשים לב למצבו של החבר. עליהם לזכור שאם רואים מישהו שצריך עזרה הרי אסור להתעלם וחובה לגשת לרבנים ולצוות ולהפנות את תשומת ליבם לבחור הזקוק לכך.

ב - הצוות חייב להיות אכפתי, 'להגדיל ראש' ולא להצטמצם למשבצת שעליה הוא מופקד אלא לפקוח עיניים סביב האם יש בחור שזקוק לעזרה.

ב"ה בנושא הראשון אפשר לומר שהצלחנו להטמיע בבחורים את התובנה להיות בעלי אכפתיות למצבו של זולתם. מידי פעם מגיע אליי בחור ומעדכן: "החבר חדר שלי לא ישן טוב לאחרונה. נראה שעובר עליו משהו". אז הצוות צריך למצוא את הדרך איך להגיע אליו בלי שייבין שיודעים שהוא בבעיה.

לפעמים אנו נדרשים לתהליכי עומק שלא נפתרו בשנים הקודמות, ומגיעים לפתחנו... כך לדוגמא פגשתי פעם בחור שיושב על השדרה וצופה בנפלאות

להחדיר
בתמימים את
ההבנה שהרבה
מוטל כעת על
כתפיהם וחובה
עליהם להיות
אכפתיים ולשים
לב למצבו של
החבר

**חכם מה הוא אומר:
מאיפה אני מבין בכלל ביהלומים?
יהלומים אני קונה רק אצל יהלומן**

**CROWN
JEWEL**

קראון ג'וול ז'בוטניסקי 3, מתחם הבורסה רמת גן
CROWNJEWEL.CO.IL @ 054-2989-099

תלמידי התמימים דוקא

לחסות בצילו, גם להם ישנה חובה להחזיר לרבי. כפי שהרבי דרש מהתמימים שהגיעו ל770 – לא להיות 'דעזערטיר' [עריקים] מהחזית הרוחנית.

בראש ובראשונה הדבר צריך לקבל ביטוי בלימוד התורה מתוך שקידה והתמדה, ושמירת הסדרים בדיוק. צריך לדעת שהדבר פועל בגשמיות העולם ובמיוחד בתקופה זו, כפי שהרבי התבטא – אודות תלמידי הישיבות – שעל ידי לימודו של תמים "הרי הוא מגן על ארץ ישראל עוד יותר מן הבחור העומד על הגבול ומסכן את נפשו". אם כן מובנת גודל האחריות שמוטלת על התמימים דוקא בזמן קשה זה.

דבר נוסף שכדאי לשים אליו את הלב הוא **אופן וצורת** הלימוד. ההתקדמות הטכנולוגית הביאה הרבה קיצורי דרך לקיום מצוות תלמוד תורה – על ידי שמיעת הקלטות, הסברים שונים וסיכומים חיצוניים על החומר. אע"פ כן ישנה חשיבות גדולה, בפרט בגיל הזה, ללימוד מתוך האותיות הקדושות. חשוב שהתמים יתייגע בעצמו ללמוד מתוך אותיות הגמרא או השיחות של הרבי כפי שהגיה אותם ולא בשמיעה בעל

פה או דרך טקסט ערוך.

אחד מידידי הוא משלוחי הרבי במדינה מסוימת. פעם סיפר לי כי זכה להיות בחילוף מכתבים עם הרבי אודות הדרך המוצלחת להעביר מסרים יהודיים למקורבים. כעצה לכך הרבי התבטא שהכוח לשנות את המציאות הוא דוקא על ידי האותיות הקדושות עצמן. אותו שליח לחש לי שאחרי המכתב הזה הוא זרק מהבית חב"ד למעלה משלוש מאות ספרי הסבר וסיכום מיותרים...

תמים הזוכה להגיע לרבי לשנת ה'קבוצה' נדרש לידע ולהכיר שיש לו זכות גדולה. שנה זו אינה סתמית ואינה עוד שנה בחיים, אלא מהותית ועיקרית. בשנה זו תחובים יתרונות ומעלות רבים.

בתור אחד שהתעסק רבות בשנים בשדה החינוך, אפשר להבחין ולהצביע על משהו מיוחד באותם התמימים שמסלול חייהם כלל שנת לימודים ב'קבוצה'. על אף שכל תמים ותמים באשר הוא מיוחד ויקר הוא לרבי מלך המשיח.

כל יהודי שקשור אל הראש – אל הרבי – הוא מיוחד ויקר. אמנם ישנם כאלו שהינם בבחינת רגלים, בבחינת ידיים וכו'; אך תלמידי התמימים, ארשה לעצמי להתבטא שהם ממש בבת עינו של הרבי. ניתן לראות זאת במוחש על הפנים של כל תלמיד ותלמיד, בבחינת "חכמת אדם תאיר פניו". **בהדגשה יתירה ניתן לומר ולראות זאת על התמימים השוהים ב-ד' אמות של הרבי.**

הבחורים שזוכים להגיע ל770 מקבלים כוחות מיוחדים שמשארים איתם "באופן נצחי" לכל המשך

החיים. כל אחד רואה את אותם התמימים שהיו בקבוצה וכעת פועלים גדולות ונצורות בארץ הקודש בשליחות וכו'. הכוחות לזה הם תוצאה ישירה מהשפע הרב שהרבי מלך המשיח נותן למי שמגיע לקבוצה.

"וכמים הפנים לפנים" גם תלמידי התמימים – בפרט השוהים ב-ד' אמות של הרבי – נדרשים לקחת אחריות ולהכין 'כלים'. לאחר שהרבי שהרבי השקיע כל כך הרבה ונתן לבחורים את הזכות

**אך תלמידי
התמימים, ארשה
לעצמי להתבטא
שהם ממש בבת
עינו של הרבי.
ניתן לראות זאת
במוחש על הפנים
של כל תלמיד
ותלמיד**

ב"ה

השנה טסים? רק כבני חורין

המחירים
הכי זולים
שתמצאו!

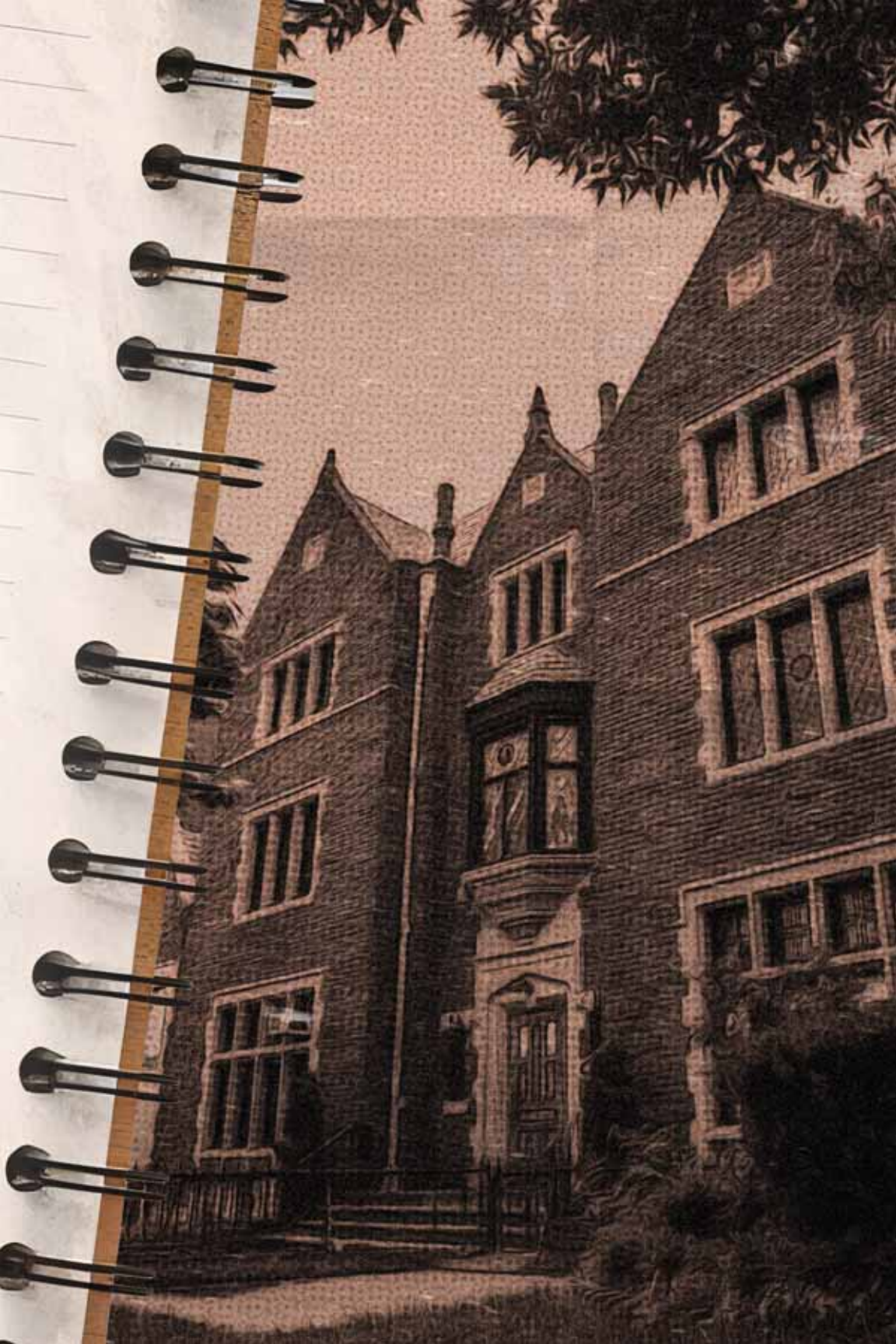
מוטי כץ נסיעות
דואגים לכם לטיסה טובה יותר

079-4958770

סרקו
לשליחת
הודעה

ששה חודשיים -

היונו כחולמים

שבעה רגעים ב-770 כפי שהם
משתקפים ביומנו האישי של
אחד מתלמידי התמימים,
שזוכה להיות בקבוצה תשפ"ד
אצל הרבי מלך המשיח

שניאור לבנוני

לפני

מספר שנים זכיתי להגיע לרבי לקראת י"א ניסן, המחשבה

הראשונה שעלתה לי עם הכנסי ל-770 היתה קנאה עמוקה בתלמידי התמימים שזוכים להיות בבית המלך שנה שלימה. הזאל ששקק חיים בשלהי 'זמן-חורף', כמו בז לעולם שבחוץ, והראה שכאן חיים בצורה נעלית יותר, תמימה - חיים עם הרבי.

בימים האחרונים הרהרתי רבות בתחושה טב־עית זו, עתה אני הוא הנמצא פה שנה תמימה, אנו התמימים של 'קבוצה' זוכים להשתפשף ולהתחדך כך בין חסידים שכל ימיהם הוא רבי וליובאוויטש, משיח ובית משיח.

תקוותי ומשאלתי, כמו אותה מחשבה פשוטה, שבאמת אנו מוצלים כל פיסת זמן לספוג ולספוח עוד רגעים עם הרבי מלך המשיח שליט"א, עוד לי־מוד שיחה ועוד לימוד מאמר, מטילים את עצמנו לתוך קלחת חסידית חדורת מטרה.

תקווה זו אינה מהשפה ולחוץ, יחד עימי עמלים על כך חברי, והרבנים שיחיו - לנצל את הזמן בשלימות.

ידועה המליצה הטוענת כי בשנות ה'קבוצה' יש יותר 'שב־תות-מברכים' משאר השנים. שהרי מרגיש כל אחד שלא חו־

לפים אלא ימים מועטים ושוב ניצבים בפתחה של 'שבת מברכים' נוספת...

האמת, כשמביטים אחורנית לששת-החודשיים הנפלאים והמרוכזים ביותר בחיינו אפשר לטעות כי היו אלא ימים מועטים, בודדים. את ההרגשה המתוקה בכל יום בו הנוך מתעורר ולנוכח פניך הבית הגדול והקדוש - בית משיח - אין-לתאר, זר לא יבין זאת.

הנה, מעט תזכורות מהקורות אתנו מתחילתה של קבוצה, מספר רגעים שלא ישכחו, שכאשר מסתכלים אחורה, לזמן שעבר, מגלים שהוא עבר כה מהר מבלי משיח. לשם כך נעלה את הדב־

רים על כתב, להיזכר באותם רגעים נצחיים ולק־בל מהם כח וחיות למחצית השניה של השנה עם הרבי שליט"א.

יום שלישי י"ב אלול, תשפ"ג אשרינו תמימים, זכינו!

שאון מנועי המטוס ובקשת הדיילים לחגור את חגורת הבטיחות מחיישים את פעימות הלב והפר־פרים המתרוצצים בבטן, ההתרגשות שכמו נצברה בשנה האחרונה גואה ומשתלטת, השירה הספונ־טנית היוצאת מעשרות התמימים הנוסעים יחדיו, מבטאת את הרגש וחוסר הסבלנות להגיע כבר למקום אליו התכוננו במהלך השנה האחרונה.

לא רק בשנה האחרונה, מאז היותנו ילדים קטנים חינכו אותנו כי פסגת החיים, משאת נפשו של כל חסיד - היא להגיע לרבי. במחנות הקיץ ובקעמפים ישבו איתנו המדריכים וסיפרו בעיניים בורקות על ה'תשרי' האחרון בו זכו לנסוע לרבי.

כשבגרנו מעט ונסענו פעם ראשונה ל-770, הרצון להגיע לשנה שלימה רק הלך והתחזק, הגעגועים לתקופה בה נהיה מ'היושבים בליובאוויטש' הפכו לשיחת היום במהלך שנות הלימודים בישיבות בארץ.

ככל שהולכים ומתקרבים ל-770 כולם נהיים מכו־נסים יותר בעצמם. אחד מעלעל בקונטרס "בית רבינו שבבל" ורעהו אומר כמה פרקי תהילים. בקצה האוטובוס יושב תמים שקוע במחשבותיו, מהרהר בהחלטותיו התקיפות על השנה הבאה. שנת ה'קבוצה' אינה ככל השנים, היא שנה חורצת גורלות, מותירה חותם שנים קדימה.

בהגיע הרגע ולמולנו ניצב בית חיינו במלוא הדרו, בליל רגשות מציף את הלב וריקודים פורצים בעוז. התמימים החדשים והוותיקים, צעירים ובוגרים, מפזזים בשמחה והתלהבות - כי הנה הגענו לפ־סגה, לבית חיינו, המקום האמיתי של כל יהודי,

**בהגיע הרגע ולמולנו
ניצב בית חיינו במלוא
הדרו, בליל רגשות
מציף את הלב וריקודים
פורצים בעוז. התמימים
החדשים והוותיקים,
צעירים ובוגרים, מפזזים
בשמחה והתלהבות -
כי הנה הגענו לפסגה,
לבית חיינו, המקום
האמיתי של כל יהודי,
הבית האמיתי שלנו**

היום הראשון ללימודים (צילום: שלום ראס)

הבית האמיתי שלנו.

בלילה קשה להירדם מהתרגשות. הידיעה שמחר אשב לראשונה עם ה'חברותא' ונתחיל ללמוד את המסכת החדשה מזריקה מרץ וחיות. למחרת, למרות חוסר השינה, ניתן לראות את מאות התמימים הטריים ממלאים את הז'אל-הגדול. שאון לימודים גודש את האולם, נושא עמו הבטחה כי השנה הזו תראה אחרת לגמרי.

יום שני י"ז תשרי, תשפ"ד

אורח מבחוץ - בן בית מפנינים

מאמר הגמרא 'לא טעמנו טעם שינה', מקבל בימים אלו משמעות פשטנית. בשעות הלילה מתוועדים ורוקדים ואילו בשעות היום יוצאים 'למבצעים'. בין לבין 'משחילים' את השיעורים היומיים ושי-

חות ומאמרים בענייני דיומא.

ה'תשרי' השנה שונה מכל שנה. השנה אנו 'בני בית', איננו רק אורחים לרגע, אנו תמימים ב-770. התחושה היא כי הכל תופס חשיבות יותר, לכל מעשה יש משמעות עמוקה יותר – הלא זה ה'תשרי' של שנת ה'קבוצה'.

הדמעות והתחנונים בראש השנה כי אזכה להתקשר לרבי השנה ביתר שאת, וכי כבר אוכל לראות את פניו. הלימודים והתפילות בעשרת ימי תשור בה ו'המארש' של יום כיפור, כולם נכללים תחת התחושה כי הנה – שנת הקבוצה מתחילה בצורה הנפלאה יותר.

אודה ואתוודה, ימי בראשית אלו בהם מקומות הלוינה עדיין תפוסים על ידי הקבוצה הקודמת, נרשאים בחיובם לא מעט דאגות. בהגיענו ל770 לא ידענו עדיין היכן נישן, מי ידאג לנו בגשמיות? לא לקח זמן רב עד שהבנו כי הייתה זו דאגת שווא.

פתחת פרויקט 'יששכר זבולון' (צילום: דוב בער הכטמן)

בלבלים.

השיחה עם הרב לא שימשה רק כ"קרב הצלה" מהדאגה שהעיקה על ליבי. אני מרגיש שהשיחה היוותה כעין "קרב קפיצה" לשעוט במרץ לימי ה'שגרה' האפרורית, יש לי עם מי לדבר, יש למי לפנות.

החיים היום-יומיים 770, כלל אינם אפורים כמו שניתן לטעות. הם גדושים בתורה ותפילה, כמו שרק ניתן לצפות מהשבועות הראשונים של 'זמן חורף' ב'קבוצה'. שימת הלב הקבועה והעצות המועילות מהרבנים והמדריכים מעלות את סדר היום על דרך המלך. אכן, חודש (נורמלי..) ראשון של קבוצה!

שבת קודש, כ"ז חשוון, מברכים החודש כסלו, תשפ"ד כולם נקבצו - באו לך

אלפי השלוחים גודשים את בית משיח וממלאים כל פינה מקצה לקצה, מראים לכל את העוצ-

הדירות המרווחת של ה'איגוד' הנמצאות במרחק צעדים בודדים מבית משיח נותנות את האפשרות להיות השנה בצורה אחרת לחלוטין, כ"בן בית" של ממש.

עדיין יש תחושה כי הכל חלום, כמו אורח המגיע למספר ימים - עדיין מסתובבים ומחפשים מקום לשבת, ספר ללמוד, תרים אחרי החברותא. אבל בפנים, עמוק בלב, יודעים כי השנה הכל שונה, ה'תשרי' אנו נותנים את עצמנו לאלוקות כל-כולנו, בפנימיות ליבנו. ה'תשרי' אנו זוכים להגיע לרבי באמת - כבן לפני אביו.

זו התחושה. זו האוירה.

יום חמישי כ"ז תשרי, תשפ"ד

קרב הצלה? קרב קפיצה!

ברחובות שכונת המלך כבר חשים כי יעקב הולך לדרכו. אלפי האורחים נצפים ברחובות עם מזדוודותיהם בריקוד אחרון לפני העליה למונית, ותלמידי הקבוצה מתחילים להבין את הזכות שנפלה בחלקם להיות עתידים להישאר פה במשך השנה כולה, כזו שמחה.

בזמנים כאלו נוצרים לעיתים רגעי משבר, בהם כבר אין את אוירת תשרי והשיגרה של חודש מר-חשון מתחילה לפעפע. בשלב מסוים, התחלתי להרגיש מעט נמיכות הרוח ממספר ענינים שלא 'הלכו' לי כדבעי. גם המרחק מהבית בארץ החל להיות מורגש.

הייתי חייב לדבר על זה עם מישהו, לנסות להירגע קצת, להתאפס, ולהתחיל את הקבוצה ברגל ימין, אך למי ניתן לפנות?

אחד מרבני איגוד תלמידי הקבוצה ניגש אליי, בעיניים מחייכות ושלוות, מתעניין בשלומי. האמת? עצם התעניינות שימת הלב והאכפתיות הורידה לי כבר חצי מהדאגה.

ההקשבה הכנה, המילים המעודדות על מעלת השהות ב770 והידיעה שתמיד אוכל לבוא ולשורח, הסירו את החצי השני לחלוטין. מעתה הדאגה פחתה. כאילו כיוונתי את עצמי מחדש לעבר המטרה, שוכח מכל הסחות הדעת והדברים המ-

מאחורינו עומדת חצי השנה
שחלפה. בתוכה נמצאים
רבות זכרונות, רגעים מיוחדים
והתוועדות סוחפות, ימי
התקשרות וגם ימי התמודדות.
תקופה הטומנת בחובה כל כך
הרבה טוב רוחני ושפע אלוקי אותו
זוכים לקבל ללא הפסקה

לביקור קצר, ולחוש את המתנה לה זכינו – לגור
בארמון המלך במהלך כל השנה.

סיפור קטן על הרב פרידמן, באחד הימים הוא קרא
לי, ובלי להתבלבל שאל ישירות – "איך ההתקש-
רות שלך לרבי"? האמת לרגע התבלבלתי. כשהת-
בוננתי מעט הפנמתי כי הימים החולפים במהירות
עלולים להשכיח את אותה מטרה **אחת ויחידה**
לשמה אנו כאן – להתקשר לרבי. להמתין להתג-
לותו במקום בה היא תנרשש. אל לנו לזוז מהנקו-
דה עלינו להתקשר לרבי!

האמת, כשרואים כל כך הרבה שלוחים המש-
ליכים את חייהם וחיי משפחתם מנגד, והעיקר
לגרום לכוונה העליונה להתממש, חודרת נקודה
זאת לעצם הנפש. התוועדות עד אור הבוקר עם
השלוחים, אחוות החסידים, הניגונים המשתפכים,
גורמים לרצות שגם אנחנו נהיה חלק מזה. חלק
מהכנת העולם להתגלות.

אחח.. לראות ולספוג, להקשיב ולקלוט.

(אגב, בשבועיים האחרונים כבר התמקמתי בפ-
נימיית 755, בחדר ממש מול 770! עם חברי חדר
שאני מעריך ובכלל המחשבה על הבקשות שלנו
מצד האחראיים מעוררת השתאות, תודה!)

ו' טבת, תשפ"ד

**לא יהיה עסק כל
התמימים כולם, אלא
לדעת את ה' בלבד**

המטרה היחידה לשמה הותר לתלמידי התמימים
לצאת מהארץ היא לימוד התורה, וללמוד בשופי.

מה האדירה שבצבא המלוכה. לליל שבת הסבתי
לשולחן אצל אחת המשפחות בשכונת המלך יחד
עם תשעה שלוחים, מקצוות תבל שחלקו ושיתפו
בסיפורים מרתקים והתמודדויות מורכבות מע-
בודת השליחות. הכוח לעמוד מול העולם, שחים
השלוחים, היא הידיעה כי עלינו להתייצב מול
המשלח, ולומר לו באמת ובתמים – סיימנו שלי-
חותך – כעת עליך להביא את הגאולה האמיתית
והשלימה.

במהלך השבת התוועדתי עם כמה מהשלוחים,
חיילי המלך. יותר מכל הם שיננו באוזנינו – הת-
מימים – כי המפתח האמיתי להצלחה בשליחות
היא השקיעות וההתמדה – **כעת** בהיותנו תמימים
ב-770. היכולת לחיות במרחק (גשמי ורוחני) בת-
שוקה וברצון להביא כבר להתגלות השלימה, עוב-
רת דרך העבודה עתה, כתמימים. חובה עלינו לה-
חזיר בליבנו ומוחנו כי מטרתנו ותכליתנו היחידה
היא – לקבל פני משיח בפועל ממש.

בימים אלו ישבנו להתוועדות חסידית עם הרב
יחימלך פרידמן. בחיות המיוחדת שלו הוא מעו-
רר אותנו להביט על כל האורחים שמגיעים לכאן

ההקשבה הכנה, המילים המעודדות על מעלת השהות 7702 והידיעה שתמיד אוכל לבוא ולשוחח, הסירו את החצי השני לחלוטין. מעתה הדאגה פחתה. כאילו כיוונתי את עצמי מחדש לעבר המטרה, שוכח מכל הסחות הדעת והדברים המבלבלים

התוועדות ליל שישי (צילום: דוב בער הכטמן)

ההגעה לקבוצה (צילום: דוב בער הכטמן)

בנים המשיבים והקשובים יש זכויות נפלאות בש-
מירת הסדרים של מאות תמימים!

ליל ס"ו אדר שני, פורים, תשפ"ד
אבוא אל המלך!

7702 הומה אדם ובלגן, מידי פעם נכנסים לקלחת
התוועדות עוד קבוצת תמימים עם 'מקורבים'

ביום-יום זה נראה קל ופשוט. אבל השהות הרחק
מהבית גובה מחיר, מחיר גשמי. אומנם ההוצאה
הכספית של תמים הינה זעירה, אבל הוצאה היא,
ואם אצל כל אחד "דין פרוטה - כדין מאה", הרי
אצל התמים זה לא רק "דין" אלא מציאות של
ממש.

בחודשיים האחרונים דואגים במסגת ה'איגוד' לא
רק ל"פרוטה", אלא לתמיכה מכובדת מידי חודש.
תמיכה גשמית הכרוכה בתמיכה רוחנית. הספקי
הלימוד מרשימים המציבים אתגרים לימודיים
בפני התמימים.

(אתמול סיפר לי אחד מחברי כי הוא הספיק עד
עתה להבחן על עשרות (!) דפי גמרא, ובכוונתו
לסיים השנה את מסכת 'בבא-בתרא').

בימי החנוכה בהם נוהג סדר מיוחד (בו לומדים עד
הצהרים, ולאחר תפילת מנחה יוצאים ל'מבצעים'),
התקיים מסלול מיוחד ללימוד מאמר ד"ה "ת"ר
נר-חנוכה" תרמ"ג, מאות התמימים הגודשים את
חדר האוכל מפינה לפינה ודאי גורמים נחת רוח
רבה למלכנו שליט"א.

המבחן בסוף כל חודש, כשהחומר מקיף נושאים
עמוקים וארוכים, גורמת לתמימים להשקיע שעות
בשינון וחזרה. למעשה, כלל לא נדיר למצוא תמים
השקוע עם רעהו בלימוד עיוני בשעות הקטנות של
הלילה.

אגב, חומרי הבחינה מקיפים ממש את כל היום,
החל ממאמרי חסידות ממשיך בגמרא וכלה בה-
לכה וגאולה ומשיח - כל אחד, והיכן שליבו חפץ.
"תורתנו אומנתנו", פשוטו כמשמעו.

י"ג שבט

שמירת הסדרים - ההתקשרות האמיתית

היום למדנו הלימוד משור המועד לחזקת
הבתים (ב"ב כח, ב), סוגייה מעט מורכבת, ואני
והחברותא חשבנו לפרוש מוקדם, לפני סוף הסדר.
לפתע ניגש אלינו הרב גייסינסקי והתחיל להסביר
במתקנות את המהלך של הגמרא. איזה גשמאק!

אצל תמים, שמירת הסדרים בשנת ה'קבוצה' אינה
עוד פרט בעבודת ה'. זהו עיקר מרכזי ויסודי. לר-

רבני 'איגוד תלמידי הקבוצה' זמינים לכל שאלה ושיחה (צילום: שלום ראס)

דויות סוחפות, ימי התקשרות וגם ימי התמודדות. תקופה הטומנת בחובה כל כך הרבה טוב רוחני ושפע אלוקי אותו זוכים לקבל ללא הפסקה.

אבל כחסידים עלינו להכיר בטובה, להודות להשי"ת ולרבי שליט"א שזכינו להיות במקום נעלה כבית משיח, להיות בתקופה כה נפלאה בבית-חיינו.

והכרת הטוב עצומה, כזו שבלתי ניתן לכמת למי לים, לרבנים, מדריכים שלוחים ומשפיעים – הפר עלים מטעם איגוד תלמידי הקבוצה ב-770 לסייע ולעמוד לצידנו ככל הנדרש. שלוחים רבים למקום, אשרי מי שזכה לשמש כשליח לדבר מצווה, אשר ריכם.

אני בטוח, שבהתגלות כ"ק אדמו"ר שליט"א יוכלו רבני האיגוד להצביע על מאות התמימים השוקים דים על לימודם ב-770 ולומר בסיפוק: "ראה רבי, אלה גידולים שגידלנו, ראה את בניך התמימים!"

טריים ששבו זה עתה מ'מבצעים'. הטנקים החונים על שדרת 'איסטרן פראקווי' מספרים היטב על המאמץ שהושקע במהלך היום להגיע לכל יהודי באשר הוא ולזכותו במצוות החג.

הריקודים המתקיימים בכל יום מימי חודש אדר בשעות הערב מתגמדים לעומת ריקודי השמחה המתקיימים ב-770 לאחר תפילת ערבית. התחושה כי מרדכי היהודי דדורנו – כ"ק אדמו"ר שליט"א, עומד כאז גם עתה לעזור לאחב"י ולהצילנו מצרינו.

בתוך 770 מתוועדים רבני האיגוד לאורך השולחן הערוך של התוועדות פורים. אני אישית ישבתי לצד הרב צביקי מרגליות והאזנתי בשקיקה לדבריו על מילות הפסוק "ובכן אבוא אל המלך" – כי עלינו להביא את עצמנו אל המלך, להניח את מציאותנו לפניו. כך, איך שאנו, העיקר להגיע.

מאחורינו עומדת חצי השנה שחלפה. בתוכה נמצאים רבבות זכרונות, רגעים מיוחדים והתווע-

בין 'חסיד' ל'חסיד'

מתלמיד בקבוצה. הרי את כל ענין הנסיעה לבית חיינו העמיד הרבי על ההתעלות בלימוד ועבודת ה' לכן מי שמגיע לקבוצה לא יכול להסתפק בהליכה בתלם ו'לעשות מה שצריך' או 'מה שכולם עושים'. מידי פעם צריכים לעצור ולהתבונן, איפה אני נמצא, מול מי אני עומד, להפנים את גודל הזכות בשהיה מול 770 קרוב כל כך לרבי.

דיברתי פעם עם אחד הבחורים שבאמת מקפיד ומשתדל להגיע לכל תפילה ותפילה עם הרבי, והוא אמר לי, שהוא מאוד שבור מכך שהוא לא מרגיש בתפילות שהרבי נמצא כאן. הוא שאל מה הוא יכול לעשות.

שאלתי אותו: מתי פעם אחרונה נכנסת לרבי ליחידות? הוא לא הבין למה אני מתכוון, ושאל אותי: איך עושים את זה.

עניתי לו שהבעיה שלנו היא שאנחנו ניזונים בעיקר מהדברים הפרקטיים, והדברים הערטילאים רחוקים מאיתנו. סיכמנו שהוא יקבע יום אחד, שבו הוא 'נכנס ליחידות'. במהלך היום עליו להתנהג בצורה מושלמת, ובערב יכתוב מכתב לרבי, יקרא אותו על יד החדר של הרבי, ויתבונן שהוא נכנס כעת ליחידות.

אחרי שבוע הוא חזר אלי ואמר לי: תשמע זה היה משהו אחר לגמרי. מדובר על בחור שכותב הרבה לרבי, אבל כאשר הוא עשה את זה בצורה כזו - זה החזיר לו את התחושה הפנימית בענין.

בחור שמגיע לקבוצה מתוך הבנה שפה הרבי נמצא במלוא מובן המילה והוא מוכן לתת את עצמו לרבי ולהשתנות הרי מובטח לו שהשנה הזו ב770 תישאר חקוקה בנשמתו לנצח.

שנת הקבוצה הבחור הופך מ'חסיד' ל'חסיד'. בחור חסיד הוא מי שעומד ברשימה של מטלות שהנהלת הישיבה גיבשה עבורו, ובה הוא נחשב 'בחור חסיד'. 'חסיד' הוא מי שמבין ומפנים את החשיבות של כל דבר ושזו אחריות שלו. זה הופך להיות חלק ממנו.

בתומכי תמימים חונכנו לקבלת-עול ו'הגבלה עצמית' בשמירת הסדרים, אבל כל עוד הבחור נמצא בישיבות קטנות או גדולות הנוכחות של הנהלת הישיבה גבוהה מאוד, ובמידה מסוימת הוא 'מוכרח' לציית.

הדבר משתנה משמעותית כאשר מגיעים לישיבה ב770. פה צורת ההתנהלות היא שלא עוקבים ומשגיחים על הבחור על כל צעד ושעל, בקבוצה זה צריך להגיע ממקום של חינוך פנימי. לשבת ולדבר עם הבחור, להבין מה מפריע לו ומה מונע ממנו להגיע לסדר או ללמוד וכן הלאה.

זה אכן אתגר גדול יותר אבל גם שכרו בצידו - בחור שמצליח לעבור את שנת הקבוצה תוך שמירה על סדרי הלימודים, זה מפתח להצליח הלאה בחיים החסידיים גם אחרי החתונה, כאשר אין לו הנהלה מחייבת, והוא אחראי על עצמו ועל הנהגתו החסידית.

ד"ר וייס, הרופא הידוע, שאל פעם את הרבי מהו חסיד? ענה לו הרבי שחסיד זה מי שיכול לומר בקריאת שמע שעל המיטה שהוא קצת יותר ממה שהוא היה בבוקר. היכולת להשתנות ולהתעלות היא דרישה תמידית של הרבי מכל בחור ובפרט

"יש לקבוע מנהג זה בכל
ברית מילה - ליתן לישיבה
דמייקדימה עבור לימודו
של הילד בישיבה"
משפחות ד' אדר שני תשי"א

תינוק
חדש
בן יום יום

תינוק חדש במשפחה? מזל טוב! עכשיו זה הזמן לרשום אותו ל'קבוצה'

ביכולתכם לקיים את תקנת הרבי מלך המשיח שליט"א,
ולרשום את בנכם הרך הנולד לאיגוד תלמידי הקבוצה.
בנוסף תקבלו תעודה מפוארת ישירות עד פתח הבית.
רושמים את הרך הנולד ל'קבוצה', חוכים לרוב נחת חסידי.

© שניאור זלמן

תהיה הורה חכם, תן לו פלאפון טיפוש

מקרב הבחורים שמחזיקים פלאפון חכם, חלקם יודעים שזה לא בסדר ורוצים לתקן. יש גם את אלו שמסתירים את העובדה שיש להם סמארטפון. כאשר נודע לנו על בחור כזה, אנו משתדלים (מעבר ל"השגחה") להתוועד איתו ולהגיע לכך שהוא ידבר על הנושא מעצמו.

אחד הרבנים ישב פעם מול בחור שהיה לו סמארטפון והסתיר את זה. הרב ניהל איתו שיחה על הא ועל דא, ותוך כדי פנה לכל מיני אנשים שעברו בסמוך וביקש 'לבדוק משהו בגוגל'. עד שהבחור פלט: אני יכול לבדוק בגוגל... ואז נוצר הפתח שאפשר שיחה רצינית על העניין.

כחלק מההתמודדות שלנו עם הבעייה – הצבנו אצלנו בפנימייה מחשב ציבורי עם חיבור אינטרנט שחסום לכל האתרים מלבד אתרי אימייל, בנקים וכדומה, שהם נקיים לחלוטין. כך בחור שצריך לשלוח או לקבל אימיילים – יכול להשתמש במחשב הזה, במקום לשכנע את עצמו שהוא חייב פלאפון...

למרבה הצער, לפעמים הלחץ על הבחור לקנות פלאפון חכם מגיע דווקא מההורים, שרוצים לדבר איתו שיחות וידאו בוואצאפ. חשוב שהורים יידעו שבחור שיש לו פלאפון חכם – זה לגמרי בחור אחר. וזה עוד לפני הסכנה העצומה, שהם מכניסים אליה את הבן שלהם.

כמובן שנת הקבוצה היא שנה שמלאה ב'עשה טוב' והתקשרות לרבי מלך המשיח. שימת לב לנקודות שהוזכרו יוצרת בסיס נקי מהפרעות ומאפשרת לבחור לנצל את השנה במלואה ולגרום לרבי נחת רוח רב.

אשר בחור חסידי מגיע לקבוצה הוא לרוב מלא וגדוש כוונות טובות והחלטות נצל את השנה כדבעי. הרבה פעמים שמעתי בחורים שמגיעים עם אמירה ש'נכון שבישיבה הייתי כך וכך, אבל השנה זה אחרת. זו הקבוצה שלי!'. הרצון הפנימי שלהם, הוא לשבת וללמוד כל היום, לקום בזמן לחסידות בוקר ולהיות כמה שיותר ב770.

אמנם, השנה הזאת מזמנת לכל בחור גם הרבה אתגרים שהוא לא נתקל בהם בישיבות. אתן פה דגש על שתי נקודות שאנו ב'איגוד' נתקלים בהן לא פעם.

הנקודה הראשונה היא הקשר עם ההורים.

מספר התלמידים הרב איתו אנו מתעסקים, לא מאפשר לנו לעמוד בקשר יזום עם כל הורה, למעט מקרים חריגים. זו ההזדמנות לקרוא להורה שיודע שהבן שלו צריך את הסיוע שלנו, ליצור קשר עם הצוות. שיחת טלפון של כמה דקות עם הורה, שמכיר את הבן שלו יותר טוב מכל אחד אחר – עשויה להועיל מאוד.

לפעמים ההורים מגיעים לבקר ב-770, ואז הם פוגשים בנו ומציעים רעיונות איך לעבוד עם הבן שלהם. זה כל כך מועיל, שאני חושב לעצמי: למה צריכים לחכות עד שמגיעים ל-770, והרי אפשר היה להרים טלפון בתחילת השנה...

נקודה שניה היא עניין הפלאפונים.

בהתאם לכללי הישיבה מרבית הבחורים לא מחזיקים פלאפון חכם. בהתחשב בכך שמדובר בבחורים בני עשרים, שבחוגים אחרים הם עצמאיים לגמרי – זה בהחלט מעורר התפעלות.

**למרבה הצער,
לפעמים הלחץ
על הבחור לקנות
פלאפון חכם מגיע
דווקא מההורים,
שרוצים לדבר
איתו שיחות
ווידאו בוואצאפ**

חג שמתלבש טוב

ברון כובעים

© 2011 ברון כובעים

חג פסח כשר ושמח לכלל חסידי חב"ד בארץ הקודש

שמחנו גם השנה לעמוד לצידכם בהכנות לחג הפסח
ולהיות החברה המובילה בתחומה

בני ברק תחום המפעל, ר' עקיבא 52 כפסא" | ירושלים: יחזקאל 7 פינת חגי
אלעזר מרזב סמורץ נחלה יצחק ב' ומחניים ב' | אשדוד: רח' יאיר במרכז המסחרי ימית
כפר שלום: הר"ח 6 כיכר המלך | מודיעין עילית: רוקביי 3 | בית שמש: מבנים מורחב 12
נתיבות: רח' וויכ"ס 13 פינת ירושלים. 06-4489460 | חיפה: רח' ארלוזורוב 6. 04-266880

1599.578946

מעשה ניסים

יום

להסכם כלשהו שיתיר את יציאתם של התמימים לפחות לחצי שנה, אך ללא הועיל. נראה היה כי הפעם הוחלט במטכ"ל שלא לאשר בשום פנים ואופן את נסיעתם של תלמידי ישיבות ליובאוויטש.

כל אותה עת, פיעמה התקווה בליבות התמימים המיועדים לנסוע השנה, שסוף כל סוף יוכתרו המאמצים בהצלחה, והם עוד יזכו לשהות שנה שלימה אצל הרבי.

כעת, לאחר שכלה חורף, התחיל כבר האביב ועדיין לא נתקבלו היתרי-היציאה, יושב יקותיאל בהתוועדות ב' ניסן וחושב על המצב הקשה בו נתונים הוא וחבריו. המשפיע מתוועד על ימות המשיח הקרבים ובאים, ויקותיאל מהרהר לעצמו, "הלואי שיבוא משיח ויפתור לנו את כל הצרות..."

למחרת בבוקר קם יקותיאל עייף במקצת, מאחר וההתוועדות נסתיימה בשעה מאוחרת. לאחר התפילה פנה לחדרו לארגן את המזוודות טרם נסיעתו לבית. הוא הביט בארון ולא ידע אם להשאיר חלק מהחפצים בישיבה, או לקחת את כל חפציו לביתו – אולי בכל זאת...

לבסוף החליט שכיוון שהרבי רוצה שהתמימים מאה"ק יבואו לשהות ב-770 שנה שלימה, בטח יוכתרו המאמצים בהצלחה ועוד לפני חג הפסח תדרוך כף רגלו על מפתן הבית הגדול והקדוש בית משיח 770.

ראשון בלילה, אור לב' ניסן ה'תשכ"ח. עשרות תמימים ישובים סביב שולחנות ערוכים בהיכל ישיבת תומכי-תמימים בכפר-חב"ד ומתוועדים. המשפיע, הרה"ח ר' שלמה-חיים קסלמן, מי שהיה וזכר עדיין את בעל ההילולא כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע, נהג מידי שנה, בפרוס היום בו נסתלק הרבי נ"ע, להתוועד עם תלמידי הישיבה. יקותיאל יושב יחד עם כל תלמידי הישיבה. באוזניו מהדהדות מילותיו של המשפיע הדגול הממחיש לתלמידיו עד כמה קרובים ימים אלו ימי ניסן לימות המשיח; ובמוחו מתרוצצות מחשבות נוגות על הימים הממששים ובאים.

מזה כמה שנים שהונהג הסדר בישיבות ליובאוויטש באה"ק, שבסיום שלוש שנות לימוד בישיבה-גדולה, נוסעים התמימים להסתופף בצילו של נשיא הדור, אביהם של התמימים הרבי מה"מ שליט"א

השנה נפל דבר בישראל. הדרג הצבאי דאג להעביר בתחילת השנה מסר לראשי ישיבות חב"ד, כי בניגוד לשנים עברו, לא תאושר יציאתם של תלמידי ישיבות חב"ד באה"ק לנסיעה המסורתית לכ"ק אד"ש מה"מ.

במשך חודשי החורף ניהלו עסקני ליובאוויטש, הרב שלמה מייזנצ'יק והרב אפרים וולף, מגעים נמרצים עם הדרג הבכיר במטכ"ל, וניסו להגיע

של הקדוש הוא שתלמידי הישיבות באה"ק יבואו לשהות שנה תמימה במחיצתו. וזה הספיק לו.

כשנתקבלה, איפוא, הבשורה כי שר הביטחון אישר את נסיעתם, שמח יקותיאל שמחה אמיתית, אך לגמרי לא היה מופתע "לא היה לי צל של ספק", אמר להוריו, "כי הרבי יפעל עבורינו את העניין".

נמל התעופה בן-גוריון. רעש המטוסים הנוחתים וממריאים מחריש אוזניים, ויקותיאל עומד נרגש כולו למרגלות המטוס הענק שיביא אותו בעוד שעות ספורות לבית חיינו. רק לפני דקות אחדות, על-יד דלפקי ביקורת הגבולות, קיבל את אישור היציאה המיוחל. כעת עלה על כש המטוס, התרווח במושבו והחל להעביר במחשבתו את אירועי הימים האחרונים:

ביום חמישי, לאחר שכבר שמע על הבשורה המשמחת, התקשרו אליו מהישיבה והודיעו לו שכל התלמידים הנוסעים צריכים להגיע ביום שני לישיבה כדי לסדר במרוכז את הדרכונים של התלמידים "ושאר ירקות".

כל אותם ימים נסחף יקותיאל בלהט ההכנות לנסיעה, והעובדה שלמרות הכל לא התקבלו עדיין אישורי היציאה, לא הדאיגה אותו כלל. רק כעת, ביושבו במטוס שכבר עושה את דרכו לניו-יורק פלטיין של מלך, שם לב לשרשרת הניסים שליוותה אותם בימים האחרונים. הן עד לרגע האחרון לא היה אישורו של שר הביטחון סופי ומוחלט, רק ביום יציאתם מהארץ הואילו שלטונות הצבא להנפיק סוף סוף את אישורי היציאה.

יקותיאל היה בטוח שבשעת לילה מאוחרת זו עזב הרבי את 770 לביתו, ובלילה יוכל הוא רק "לבקר בהיכלו". הלילה היה ליל בדיקת חמץ, וסביר היה להניח שהרבי יסור לביתו לבדיקת חמץ תיכף לאחר תפלת ערבית. מה נדהם, איפוא, כאשר ברדתם מהרכבים על יד 770 יצא כ"ק אד"ש מה"מ לקבל את פניהם! מאוחר יותר התברר לו כי הרבי המתין במיוחד לבואם של התמימים מארץ הקודש.

אין סיום מוצלח יותר לסיפור, מהתבטאותו של כ"ק אד"ש מה"מ להרה"ח ר' שמואל לויטיין: **"זה היה מעשה ניסים"**.

בבטחון מלא ארז יקותיאל את כל מטלטליו, יצא לעבר הכביש הראשי, משם נסע לביתו שבירושלים

בשעות אחר-הצהריים המאוחרות הגיע יקותיאל לביתו. מביטתם התמהים של בני משפחתו למראה המזוודות המלאות ב"כל טוב" לא נעלמו מעיניו. הוא טרח להסביר להם שלמרות שעד עתה לא הגיעו האישורים המיוחלים, בכל-זאת, בטוח הוא שרצונו של הרבי יתממש והוא, יחד עם כל חבריו, יגיע לפני חג הפסח למחיצת כ"ק אד"ש מה"מ.

עודם מדברים עמו וצלצל הטלפון נשמע ברקע. על הקו היה אחד מחבריו. יקותיאל נוטל את שפורפרת הטלפון ונדהם לשמוע מחברו שזה עתה נתקבלה הידיעה שכל המאמצים עלו בתוהו והמסר האחרון שהועבר לעסקני ליובאוויטש היה, שאין שום סיכוי לקבל אישורי יציאה מהארץ

האפסה כל תקווה? - - -

שדרים דחופים הועברו למרכז חב"ד העולמי בברוקלין. עסקני חב"ד

באה"ק דאגו להודיע לרבי על ההתפתחויות האחרונות וחיכו בקוצר רוח להוראות חדשות. והן לא איחרו לבוא: ההוראה כעת הייתה, להפסיק את כל המגעים עם הדרג הצבאי במטכ"ל ולהתחיל לנהל דו-שיח עם לשכת שר הביטחון.

הימים הבאים היו ימים גורליים. עסקני חב"ד ניהלו מגעים נמרצים עם לשכתו של שר הביטחון, וההכרעה על גורלם של התמימים נתונה הייתה לשיקוליו. לקראת סוף השבוע התקבלה הבשורה כי שר הביטחון אישר את נסיעתם של תלמידי הישיבות החב"דיות בארץ לחצרות קדשינו.

כל אותה עת לא ידעו תלמידי הישיבה על המערכה שהתנהלה מאחורי הקלעים. חלקם כבר השלימו עם העובדה כי את ה'זמן' הבא עליהם לטובה ייאצלו להעביר בין כותלי הישיבה בכפר-חב"ד במקום להסתופף בצילו של אביהם הרבי שליט"א. אך רובם עדיין היו בטוחים כי למרות ששום סיכוי לא נראה באופק, בכל-זאת, יתחוללו כאן ניסים למעלה מדרך הטבע לגמרי

יקותיאל נמנה על אלו האחרונים. הוא לא יכל לתאר לעצמו שרצונו הברור של הרבי לא יבוא לידי פועל. הוא אמנם לא ידע על מעורבותו האישית, חסרת התקדים, של הרבי, אבל ידוע ידע כי רצונו

חג פסח

כשר ושמח

לכל לקוחותי היקרים

ולכל בית ישראל

שנזכה לחרות אמיתית

מאחל לכם באהבה

לויי ישראל

Leviisraeli.com

054.391.3076

גם אשתך חולמת על-

כזו מתנה??

מטבע אורגינלית
מיוחדת שניתנה
מידו הקדושה של הרבי
בסמוך למקוה ביוניון

המטבע מגיע עם
תליון מפואר
לבחירה ושרשרת
מזהב טהור

350 ₪ לחודש
ב-14 תשלומים (!)
והמטבע אצלך
ביד ומיד!

צרו קשר עוד היום
054-4951770
אבי בן שמעון

ר' אביגדור צייטלין
פסיכולוג בכיר בשיטת CBT, שכונת המלך

הורים, אל תעזבו אותו ב-770!

המבוגרים במה שעובר עליהם. אם בארץ הבחור מגיע לעיתים הביתה, או נמצא במוסד בו יש צוות נרחב ש'רואה' אותו, הרי שבישיבה ב770 המצב שונה.

המרחק מהבית מהווה קושי לבחורים מסוימים. בדידות שיכולה להתפתח למקומות לא טובים.

הטכנולוגיה לא טומנת את ידה בצלחת וממשיכה לאתגר את הנוער. זה לא סוד שיש אפילו כאלו שהמעבר לארץ אחרת יחד עם דיכאון ומצב רוח נמוך פשוט גרם להם להשתגע...

כדאי להבהיר - ב"ה 99.9% מהמתמימים מנצלים את הזמן ב770 להיות עם הרבי ומוציאים מהשנה הזו חוויות חסידייות לרוב. כל זה לא מוריד מהאחריות ההורים לוודא שהילד שלהם לא יהיה האחוז הבודד שעולה על הטיסה חזור.

חובה לשים לב מה הילד עושה, להתעניין אצל רבני הישיבה מידי פעם ואפילו אצל החברים האם רואים אותו מגיע לסדרי הלימוד והתפילות.

מה טוב, אם הוא יכול לעבור את השנה עם מכשיר טלפון 'פשוט'. אם לא, תעשו הכל לוודא שיש לו חסימה מתאימה. חסימה טובה יכולה להציל נפשות.

שימו לב לסימנים מדאיגים -

הבחור התחיל לפתע למעט לדבר איתכם בצורה

בחור שישב אצלי בקליניקה נראה בדיוק כמו הבן שלך. חב'דניק מבית רגיל וטוב, לא משהו שהתאים בצורה כלשהי לסיפורים שהוא סיפר לי, בבכי קטוע, במהלך השעה האחרונה.

יענקי (שם בדוי) עמד בסיומה של שנת הקבוצה 770. הוא הגיע לקליניקה שלי דרך מכר משותף, בוגר אחד ה'קבוצה' האחרונים שנעזרתי בו לא פעם.

"התחלתי את קבוצה בצורה רגילה" הוא תיאר "לא תיארתי לעצמי עם מה אתמודד, תוך שבועות בודדים הייתי במצב שונה לגמרי". הוא המשיך לפרוק את אשר על ליבו ואני נדהמתי, איך בחור צעיר בגילו התמודד עם כזו מעמסה? איך התדרדר לכאלו מקומות? האם לא היה בדרך מישהו שישים לב לסימני האזהרה, יתן יד תומכת ויעזור ליענקי לחזור לדרך המלך?

לאחר מפגש נוסף הבנתי כי ייטיבו הוריו של הבחור לעשות אם יקנו לו כרטיס בכיוון אחד, לארץ הקודש. מישהו צריך להשגיח עליו מקרוב, להישאר

ב770 הפך למשימה בלתי אפשרית עבורו.

הרבה הורים ששולחים את ילדיהם לקבוצה, סומכים על הילד ה'גדול' שישתדר בעצמו ושוכחים קצת מהאתגרים שמצפים לו מעבר לים.

לצערנו בני הדור הצעיר פחות רגילים לשתף את

**שימו לב לסימנים
מדאיגים - הבחור
התחיל לפתע למעט
לדבר איתכם בצורה
קיצונית? אתם
שומעים מחברים
שלא רואים אותו
ב'סדרים' כמעט? זה
הזמן והמקום לדאוג
מה שלום הילד
שלכם**

האיגוד לקח על עצמו את האחריות לדאוג לבחורים ב-770 בכל הפרטים (צילום: שלום ראס)

האיגוד לקח על עצמו את האחריות לדאוג לבחורים ב-770 בכל הפרטים ובתוכם גם העניינים הנפשיים. אני עורך עם צוות האיגוד פגישות קבועות במהלך השנה בהן דנים על הנושאים והעניינים הנצרכים. יש פה ארגון משומן ומוכשר שעושה את העבודה כדרוש, ועוד למעלה מזה.

את עיקר השינוי אני מרגיש בכך שההחלטות הן "ברות יישום". בעבר, לא היה מערכת מסודרת שתיקח את האחריות לדיים, ותבצע את הפעולות הנדרשות. עד כדי כך, שהיו מצבים ששלחנו בחור שיקבל טיפול נפשי בארץ, ואחרי שבוע הוא הופיע כאן שוב. כעת ישנה מערכת מסודרת שדואגת – בתיאום ההורים – לראות שאכן זה קורה.

ישנה מודעות יותר גדולה, שמים לב לבחורים שמדליקים "אור אדום" בכל מיני צורות ומתייחסים בהתאם.

אני מקבל מהצוות טלפונים בתדירות יום יומית, ולפעמים אפילו כמה וכמה פעמים ביום, עם התייעצויות על מקרים שונים.

הרבה מהבעיות הנפשיות נחסכות בכך שיש מסגרת שקולטת ומזהה את הדברים בזמן. בנושא הזה, האיגוד זוכה להצלחה נפשות כפשוטו.

קיצונית? אתם שומעים מחברים שלא רואים אותו ב'סדרים' כמעט? צורת ההתבטאות שלו חריגה למה שאתם מכירים? זה הזמן והמקום לדאוג מה שלום הילד שלכם.

אסור להתעלם מקושי. אם מתפתחת אצל הבן שלכם 'אדישות' למצב שלו אל תניחו שזה פשוט יסתדר... צרו קשר עם הצוות ומנעו ממנו להגיע למצבים קשים יותר.

בתור אחד שעובד עם תלמידי הקבוצה שנים רבות אני יכול לומר שלרוב המקרים שהגיעו אלי היה מכנה משותף אחד – חוסר תשומת לב וחוסר טיפול.

בחורים בוגרים היו מפנים אלי מידי פעם חברה'ה שזקוקים לעזרה, לצערי ללא סדר וארגון נורמליים. הרבה פעמים היו מגיעים בחורים שלא היו צריכים כלל טיפול. מצד שני הבחורים שאכן היו זקוקים לטיפול בצורה דחופה, לא ידעו לגשת ולקבל את העזרה.

בשנים האחרונות אני עד לתופעה נפלאה, "איגוד תלמידי הקבוצה" שמה.

והגזת לרעייתך

ושהיא
יכולה לצאת
לקניות...

שאפשר
לחיות ברווח
כלכלי

שיש כסף
לחתונות
הילדים

3
משפחת שמח השקיעה באזור יהודה
השקעת הלקוח **350,000**
רווח נקי כיום **450,000**
מסירה עוד **3.5 שנים**
צפי השבחה: **כ-1,500,000**

2
משפחת מפעי השקיעה ברמלה
השקעת הלקוח **185,000**
רווח נקי כיום **200,000**
מסירה עוד **3 שנים**
צפי השבחה: **כ-1,000,000**

4
משפחת כהן השקיעה בירושלים
השקעת הלקוח **300,000**
רווח נקי כיום **320,000**
מסירה עוד **4 שנים**
צפי השבחה: **כ-1,200,000**